POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 12 **Poznań, dnia 28 marca** **1949 r.**

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY: Str.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

DZIAŁ URZĘDOWY

259

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 marca 1949 r. w sprawie zniesienia gromady Feliksów, w gminie Godziesze, powiecie kaliskim, i włączenia jej obszaru do gromady Rafałów w tejże gminie i powiecie.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23. marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) znosi się gromadę Feliksów, położoną w gminie Godziesze, powiecie kaliskim i obszar jej w całości włącza się do gromady Rafałów, w wymienionej gminie i powiecie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

260

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 18 marca 1949 r. w sprawie zniesienia gromady Myjomice w gminie Kępno-Północ w powiecie kępińskim.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 294) znosi się gromadę Myjomice położoną w gminie Kępno-Północ w powiecie kępińskim i jej obszar włącza się do gromady Ostrówiec w wymienionej gminie i powiecie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

261

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 marca 1949 r. w przedmiocie utworzenia w powiecie krotoszyńskim nowej gromady Baszyny z części dotychczasowej gromady Orpiszew, położonej w gminie wiejskiej Krotoszyn.

§ 1. Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz U. R. P. Nr 35, poz. 294) wyłącza się w powiecie krotoszyńskim z gromady Orpiszew, położonej w gminie wiejskiej Krotoszyn następujące parcele oznaczone katastralnie:

Karta mapy Nr 7 — numery parcel 13, 14, 15, 16, 17, 18, 147/23, 150/11, 151/12, 1, 5, 6, 7, 4, 34, 54, 55, 56, 57, 60, 61, 62, 63, 64, 66, 67, 72, 73, 74, 76, 77, 153/32, 156/33, 51, 52, 154/32, 155/33, 178/58, 179/59, 180/65, 20, 42, 45, 48, 49, 50, 41, 47, 46, 28, 29, 30, 31, 27, 148/23, 171/10, 172/11, 173/12, 174/12, 175/24, 176/25, 177/25, 35, 36, 38, 2, 168/10, 169/11, 170/12, 21, 22, 37, 165/9, 166/10, 167/11, 8, 40. ad 26, 53, 75, 19, 69, 183/68 pół, 184/70 pół, 185/71.

Karta mapy Nr 6 — numery parcel 14, 36/18, 37/18, 38/18, 39/18, 16, 40/18, 10, 11, 30/2, 31/3, 12, 13 do 46/2, 47/2, 15, 48/3, 8, 9, 6, 7, 4, 5, 74/52, 82/54, 1, 34/17, 35/17, 42/19, 23, 33/17, 41/18, do 46/2, 22, 24, 25, 26, 27, 43/19, 44/20, 45/20, 21.

Karta mapy Nr 5 — numery parcel 42, 41, 8, 9, 10, 5, 6, 7, 3, 4, 2, 1, 19, 17, 18, 14, 15, 16, 11, 12, 13, 34, 33, 32, 30, 31, 47/27, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 24, 21, 49/22, 25, 26, 50/22, 23, 40, 20, 29, 43, 44, 45/pół, 46, 48/27.

Karta mapy Nr 4 — numery 14, 15, 16, 17, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 21, 22 23, 24, 25, 26, 27, 29, 31, 32, 28, 30.

Karta mapy Nr 3 — numery parcel 13, 14, 40, 41, 42, 43, 46, 44, 17, 18, 38, 39, 36, 37, 19, 20, 49, 50, 51, 52, 53, 56, 57, 47, 48, 34, 35, 33, 31, 32, 29, 30, 27, 28, 25, 23, 24, 21, 22, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 54, 55, 45, 11, 12, 15, 16, 58, 61, 62, 59, 60, 63. 1, 2.

Karta mapy Nr 2 — numery parcel 73/30, 78/53, 79/54, 76/52, 77/53, 80/54, 75/52, 81/54, 29, 72/30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 27, 28, 57, 58, 48, 47, 45, 46, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 23, 24, 49, 50, 51, 5, 6, 7, 8, 11, 12, 13, 14, 43, 44, 25, 26, 55, 1, 2, 3, 4, 9, 10, 21, 22, 56, 59, 60, 61, 62, 65, 66, 63, 64, 67, 68, 69 pół, 70, 71 o ogólnym obszarze 744,29,79 ha i tworzy się z nich samodzielną gromadę pod nazwą Baszyny w tejże gminie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wojewoda: Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

262

ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 14 marca 1949 r. w sprawie utrzymania wód w czystości.

Na podstawie art. 186, oraz na zasadzie art. 21, w związku z art. 22, 25—26, art. 35 ust. 1 pkt. 1 ust. 1 art. 37 i pkt. 2 ust. 1 art. 45 ustawy wodnej z dnia 19. 9. 1922 r., w brzmieniu rozporządzenia Prez. Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. Ust., poz. 976); zarządzam co następuje:

§ 1. Odprowadzający ciecze do wód, które mogą je szkodliwie zanieczyszczać, obowiązani są posiadać urządzenia techniczne oczyszczające je.

§ 2. Starostowie Powiatowi wojew. poznańskiego, zarządzą w stosunku do tych wszystkich, którzy szkodliwie zanieczyszczające ciecze odprowadzają do wód i nie posiadają urządzeń technicznych oczyszczających je, aby przedłożyli projekty techniczne tych urządzeń i wystąpili z wnioskami o wydanie zezwoleń wodno-prawnych na odprowadzanie tych cieczy do wód.

§ 3. Wszyscy Ci, którzy odprowadzają podobne ciecze do wód i mają urządzenia techniczne niedostatecznie je oczyszczające, winni być wezwani do ich uzupełnienia.

§ 4. Winnych nieprzestrzegania przepisów niniejszego zarządzenia i innych przepisów o utrzymaniu wód w czystości należy pociągać do odpowiedzialności karno-administracyjnej, lub karnej, o ile obowiązujące ustawy karne to przewidują.

§ 5. Na podstawie art. 186 ust. 2 ustawy wodnej upoważnia się Obywateli Starostów Powiatowych do orzekania w sprawach zanieczyszczania wód także i w stosunku do wód spławnych i żeglowych.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda: Marian Adamowicz, Wicewojewoda.

263

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 23 marca 1949 r. Nr AA. II 5g/11/15/48 w przedmiocie rozprawy wywłaszczeniowej.

Na podstawie art. 1 i 4 dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 138) łącznie z art. 21—24 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 24. 9. 1934 o prawie postępowania wywłaszczeniowego (Dz. Ust. Nr 86, poz. 776) zmien. ustawą z dnia 30. 3. 1939 r. o zmianie prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. Nr 31, poz. 205) wyznaczam na dzień 14 kwietnia 1949 r. w gmachu Zarządu Miejskiego w Poznaniu Nowy Ratusz, ulica Czerwonej Armii 8, pokój 105, o godz. 9-tej, rozprawę wywłaszczeniową w przedmiocie postępowania wywłaszczeniowego odnośnie mających ulec wywłaszczeniu gruntów na rzecz przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" położonych w Poznaniu obszaru 4202 m² zapisanych w księdze wieczystej Poznań-Łazarz tom I, wykaz L. 20, parcelj Nr 520/14 i 521/15 — łącznej wielkości 4202 m² własności Stanisława Jana, Haliny Seweryny i Bolesława Grodzkich na cele rozbudowy Urzędu Pocztowo-Celnego w Poznaniu.

Wzywam wobec powyższego, wywłaszczającego, właścicieli gruntów oraz osoby trzecie (właściciele hipoteczni) interesowane wywłaszczeniem odnośnych gruntów oraz osoby, które na skutek wyłożonych planów wywłaszczenia złożyły wnioski względnie sprzeciwy, celem zjawienia się w terminie wyżej wymienionym na rozprawę wywłaszczeniową.

Wojewoda: M. Adamowicz, Wicewojewoda.

264

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 marca 1949 r., Nr K. S. II.-3d/34/49, dot. czynności komisji kwalifikacyjno-szacunkowych poj. mech., wynikających z zarządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu, Komunikacji oraz Skarbu z dnia 18 listopada 1948 (Pozn. Dz. Wojew. Nr 45/48, poz. 857).

W uzupełnieniu obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 16. 12. 1948 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży nietypowych, nadetatowych lub zbędnych pojazdów mechanicznych użytkowanych przez urzędy, przedsiębiorstwa i instytucje państwowe (Pozn. Dz. Woj. Nr 45/48, poz. 857), Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości i ścisłego przestrzegania:

1. Czynności Komisji kwalifikacyjno-szacunkowych winny prowadzić do tego, by państwowy park samochodowy został jak najszybciej oczyszczony z nieużytków poj. mech., zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 27. 8. 1948 r. i zarządzeniem Ministrów z dnia 18. 11. 1948 r.

2. Zgodnie z zarządzeniem Ministrów z dnia 18. 11. 1948 r. § 2 pkt. c), Urzędy Wojewódzkie, Wydziały Komunikacyjne, mają prawo delegowania swego przedstawiciela do komisji kwalifikacyjno-szacunkowej, likwidującej sprzęt samochodowy z głosem doradczym.

3. Komisje ze swych czynności sporządzą protokoły na każdy obiekt oddzielnie, według niżej podanego wzoru, przy czym jeden egzemplarz tych protokołów zgodnie z § 5 pkt. 3 zarządzenia Ministrów z dnia 18. 11. 1948 r. powinien być przesłany do Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Komunikacyjnego.

4. Likwidacją poddanego kwalifikacji sprzętu samochodowego w trybie nakazanym zarządzeniem Ministrów z dnia 18. 11. 48 i ustalonym przez komisję kwalifikacyjną, zajmują się właściwe jednostki organizacyjne, które powinny przystąpić niezwłocznie do likwidacji tego sprzętu.

5. Tablice i dowody rejestracyjne po dokonaniu czynności kwalifikacyjno-szacunkowych winny być zwrócone do Urzędu Wojewódzkiego, Wydziału Komunikacyjnego, celem dokonania skreślenia z rejestracji zlikwidowanego pojazdu.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

(Pieczątka podłużna jednostki) Wzór Nr 1

Przynależność resortowa ....

PROTOKÓŁ KWALIFIKACYJNO-SZACUNKOWY

Komisja Kwalifikacyjno-Szacunkowa powołana przez ....

.... na podstawie pisma ....

zgodnie z zarządzeniem Ministrów: Przemysłu i Handlu, Komunikacji i Skarbu z dnia 18. 11. 1948 r. w składzie:

	(stanowisko)
Ob.	przedstawiciel ....
Ob.	....
Ob.	....
Ob.	....
Ob.	....

(w razie nieprzybycia zaproszonego delegata do Komisji należy zaznaczyć „zaproszony delegat Urzędu Wojew.), czy też inny przewidziany zarządzeniem Ministrów (nie przybył"),

poddała oględzinom:

*) 1. zespoły (części) samochodowe ....

....

*) 2 pojazd mechaniczny: rodzaj .... marka .... typ ....

Nr rejestr. .... Nr silnika .... Nr podw. .... Nr inwentarza ....

i stwierdziła: ....

....

....

....

(podać szczegółowo stan techniczny pojazdu, jego zespołów, części i ogumienia)

Na podstawie w. w. stanu technicznego Komisja kwalifikuje obiekty te do kategorii .... i poleca postąpić z nimi zgodnie z zarządzeniem Ministrów z dnia 12. 11. 1948 r.

Wartość tych obiektów Komisja ustala na zł ....

Podpisy Komisji:

....

....

....

....

....

Uwaga: Jeden egzemplarz niniejszego protokołu należy przesłać niezwłocznie właściwemu Urzędowi Wojewódzkiemu, Wydz. Komunik.

*) niepotrzebne skreślić.

265

OBWIESZCZENIE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 marca 1949 Nr K. S. II-3d/34/49 w sprawie nadzoru nad gospodarką techniczno-samochodową.

Na podstawie dekretu z dnia 8. 1. 1946 (Dz. U. R. P. Nr 7 z dnia 13. 3. 1946) o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Rzeczypospolitej Polskiej, Ministerstwo Komunikacji zarządzeniem Nr SmN-III-2/49 z dnia 11. 3. 1949 powierza nadzór nad gospodarką techniczno-samochodową wszystkich urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych na szczeblu I i II instancji — Urzędom Wojewódzkim—Wydziałom Komunikacyjnym.

Nadzór dokonywany będzie w drodze wizytacji przez fachowy personel Wydziału Komunikacyjnego oraz udzielania wskazówek i instrukcji odnośnie racjonalnej gospodarki pojazdami mechanicznymi, zgodnie z wytycznymi Ministerstwa Komunikacji.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Naczelnik Wydziału.

266

OKÓLNIK NR 4 WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 21 marca 1949 r. Nr AA. II. 3a/62/49 w sprawie wykonywania orzeczeń władz kwaterunkowych.

Do wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych Prezydentów m. wydzielonych i Zarządów Gminnych.

Zaszedł ostatnio wypadek, że Zarząd Miejski jednego z miast wydzielonych, mimo wyraźnego pouczenia go pismem z dnia 12 maja 1948 r. Nr AA. II 3a/90/48 w sprawie wykładni art. 32 ust. 4 dekretu o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu, oraz mimo kilkakrotnych pouczeń w poszczególnych sprawach, udzielonych mu pismami Urzędu Wojewódzkiego z dnia 9. 6. 1948 r., 30. 12. 1948 r. i z dnia 13. 1. 1949 r. postępuje wbrew poleceniom i wskazówkom w przedmiocie zaopatrywania decyzji przydzielających mieszkania (lokale) w klauzulę natychmiastowej wykonalności, oraz w przedmiocie wykonywania orzeczeń władz kwaterunkowych (egzekucja).

Z uwagi na to, że i inne władze kwaterunkowe, na terenie któych została wprowadzona publiczna gospodarka lokalami, postępuje niezgodnie z obowiązującymi przepisami, wyjaśniam jak następuje:

1. Normy proceduralne zawarte w dekrecie o publicznej gospodarce lokalami z 21 grudnia 1945 r. (Dz. U. Nr 4, poz. 27 ex 1946 r.) są przepisami **szczególnymi** w stosunku do postanowień objętych postępowaniem administracyjnym.

Z powyższej zasady prawnej wynika, że stosowanie art. 87 art. 4 postępowania administracyjnego przez władzę kwaterunkową, jest ograniczone co do możności nadania decyzji klauzuli natychmiastowej wykonalności — jedynie do przypadku, przewidzianego w artykule 32 ust. 4 dekretu z 21. 12. 1945 r.

A zatem władza kwaterunkowa może opatrzeć swą decyzję w klauzulę natychmiastowej wykonalności tylko, gdy decyzja dotyczy przydzielenia **lokalu wolnego** i to tylko **przeznaczonego na cele publiczne.** We wszystkich innych wypadkach, brzmienie wyraźne art. 32 ust. 4 **wyklucza możność nadania decyzjom władzy kwaternnkowej** klauzuli natychmiastowej wykonalności.

Zatem zgodnie z art. 33 dekretu należy pouczyć w decyzji o służącym prawie odwołania do Miejskiej Komisji Lokalowej w ciągu 7 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji stronie skarżącej i odczekać decyzji.

Zwracam uwagę, że w przypadku koniecznego przetranslokowania lokatora, czy sublokatora z mieszkania, czy domu, którego stan zagraża bezpieczeństwu publicznemu, czy życiu osobistemu, należy wydać formalną decyzję z właściwym pouczeniem o środku prawnym do Miejskiej Komisji Lokalowej, a rzeczą władzy kwaterunkowej jest z uwagi na grożące niebezpieczeństwo — natychmiast przedłożyć ewtl. odwołanie M. K. L. i spowodować jej jaknajwcześniejsze orzecznictwo.

Wykluczonym jest natomiast zaopatrywanie decyzyj Wydziałów Kwaterunkowych w klauzulę natychmiastowej wykonalności, gdyż jest to prawnie niedopuszczalne, jak to wyżej wskazano.

Niedopuszczalne jest nadawanie klauzuli natychmiastowej wykonalności decyzjom **na rzecz osób prywatnych,** jak to ostatnio uczynił jeden z Zarządów Miejskich a nawet decyzję tę już wykonał, mimo wniesienia przez właściciela mieszkania odwołania do M. K. L.

Przez takie postępowanie unicestwia prawa do ustawowej obrony, nietylko właścicielowi mieszkania, ale również innym osobom, które otrzymały decyzje odmowne na wnioski złożone do władz kwaterunkowych o przydzielenie tego samego mieszkania.

2. Podstawą do wdrożenia postępowania przymusowego jest tytuł wykonawczy, w sprawach mieszkaniowych — prawomocne orzeczenie Miejskiej Komisji Lokalowej, prawomocna decyzja Wydziału Kwaterunkowego, lub prawomocne orzeczenie Wojewódzkiej Komisji Lokalowej.

Zastosowanie środków przymusowych musi być zawsze poprzedzone zagrożeniem, w którym należy wymienić termin, po upływie którego przymus zostanie zastosowany, oraz podać środek przymusowy (art. 16 rozp. o post. przym.).

W sprawach mieszkaniowych zagrożeniem będzie wezwanie (art. 36 dekr. o publ. gosp. lokalami) do dobrowolnego opróżnienia mieszkania w 14-dniowym terminie. Po upływie tego terminu w razie niezastosowania się do wezwania, należy stronie wydać zarządzenie egzekucyjne wskazujące termin, w którym środek przymusowy zagrożony zostanie wykonany.

W zarządzeniu egzekucyjnym należy stronie podać środek prawny z art. 18 postępowania przymusowego, w postaci odwołania do Wojewody z tym, że wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania.

Utarł się zwyczaj, że termin podany w zarządzeniu egzekucyjnym wyznaczony zostaje zwykle 3 dniowy. Jak wykazuje praktyka jest to — ze względów technicznych — zbyt krótki okres czasu do rozpatrzenia odwołania od zarządzenia egzekucyjnego.

Urząd Wojewódzki musi wglądnąć w akta przedmiotowe, które znajdują się u władz kwaterunkowych, co jednak w ciągu tych 3-ch dni jest niemożliwe. Zalecam termin ten przedłużyć do 7-miu dni, w wyjątkowych tylko wypadkach stosować 3 dni.

3. Zdarzają się również wypadki, że władze egzekucyjne nie korzystają wcale z przysługującego im prawa — tymczasowego wstrzymania wykonania zarządzenia egzekucyjnego (art. 19 postępowania przymusowego administr.) mimo, że same przyznają, że zastosowanie środka przymusowego z tych, czy i innych względów, należałoby wstrzymać. Odsyłają strony zawsze do Urzędu Wojewódzkiego z pouczeniem, że tylko ten Urząd jest władny egzekucję wstrzymać. Postępowanie takie jest sprzeczne z powołanym wyżej przepisem, a nadto wywołuje u stron w razie niedopatrzenia się przez Urząd Wojewódzki formalnej podstawy do wstrzymania egzekucji, pewnego rodzaju rozgoryczenia z powodu negatywnego załatwienia wniosku.

4. Zauważono również, że niektóre Starostwa Powiatowe nie przyjmują odwołań od zarządzeń egzekucyjnych wydanych przez Zarządy Gminne miast niewydzielonych, kierując strony bezpośrednio do Urzędu Wojewódzkiego.

Postępowanie takie jest sprzeczne z postanowieniami art. 20 lit. b) postępowania przymusowego w administracji.

Reasumując powyższe wyjaśnienia polecam bezwzględnie ich stosowanie przy czym podkreślam, że obecnie ograniczam się do wytknięcia niewłaściwego postępowania. W przyszłości natomiast wyciągnę bezwzględnie wobec winnych jaknajdalej idące konsekwencje służbowe.

Wojewoda: w z. M. Adamowicz, Wicewojewoda.

267

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 marca 1949 r. Nr SP. O. Ib-2/49 w sprawie działalności miejskich, gminnych i gromadzkich Komisji Przeciwpożarowych.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych (z wyłączeniem miasta Poznania), Burmistrzów i Wójtów.

Urząd Wojewódzki przypomina § 51 rozporządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 30. 11. 1946 r. o zapobieganiu powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach na obszarze Województwa Poznańskiego (Pozn. Dz. Wojew. Nr 32, poz. 321), w myśl którego do dnia 15. 4. 1949 r. powinna być przeprowadzona pierwsza w roku bieżącym lustracja wszystkich nieruchomości.

Pomimo wyżej wym. zarządzenia oraz pisma tut. z dnia 12. 5. 1948 r. Nr A. Poż. I. 3b-2/48 i z dnia 15. 10. 1948 r. Nr SP. O. I. 3b-2 48, nakazującego usprawnienie pracy tych komisyj, przeprowadzone kontrole w terenie wykazały, że w wielu wypadkach, działalność tych Komisyj jest niewłaściwa i nie stoją one na wysokości zadania, rezultatem tego są:

1) stogi poustawiane bezpośrednio w pobliżu budynków bez zachowania odległości przewidzianej w § 14 cytowanego na wstępie rozporządzenia Wojewody Poznańskiego;

2) niewłaściwie instalowane piece, budowane kominy, drewniane części konstrukcyjne budynku wpuszczone do przewodów dymowych, co jest niezgodne z §§ 17, 18. 19, 20 tegoż rozporządzenia;

3) niedokładnie przeprowadzany wycior kominów przez uprawnionych kominiarzy, na skutek czego powstają pożary kominowe;

4) gromadzenie na poddaszach budynków materiału palnego jak: słoma, siano, drzewo, papier itd., co jest sprzeczne z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31. 10. 1938 r. wydanym w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu o zapobieganiu powstawaniu i rozszerzaniu się pożarów w budynkach (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 590 z dnia 16. 11 1938 r.) oraz co jest niezgodne z powołanym na wstępie rozporządzeniem Wojewody.

Komisje p-pożarowe nie wykonują swych czynności w kierunku usunięcia wymienionych wyżej braków, lecz ograniczają się w najlepszym wypadku, do pobieżnego dokonania oględzin nieruchomości nie zwracając na ogół uwagi na stan faktyczny bezpieczeństwa pożarowego. Poza tym zupełnie nie interesują się, czy wydane przez Komisje zarządzenie zostało wykonane. Z powyższego wynika, że praca wspomnianych Komisji oparta jest całkowicie na płaszczyźnie stosunków sąsiedzkich. W pierwszym rzędzie należy podchodzić do obywateli drogą ich uświadomienia. Skoro jednak te środki zostaną wyczerpane, powinny być stosowane sankcje karne przewidziane przepisami.

Gminne komisje p-pożarowe ze swej strony nie kontrolują działalności Komisyj gromadzkich, a tym samym nie wypełniają nałożonego na nie obowiązku.

Podobny stan rzeczy nie będzie dalej tolerowany, gdyż w okresie odbudowy kraju nie może padać pastwą pożarów majątek narodowy na skutek niedbalstwa tak ze strony samych właścicieli, jak również i opieszałych Komisyj P-pożarowych, które zostały powołane do zwalczania przyczyn powstawania i rozszerzania się pożarów.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki zarządza składanie przez Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Grodzkich sprawozdań z działalności Komisyj Przeciwpożarowych w terminach: z kontroli wiosennej przeprowadzonej przed 15 kwietnia — do dnia 1 czerwca każdego roku, a z kontroli jesiennej, która ma być dokonana przed 15 października do dnia 1 grudnia każdego roku. Terminy powyższe powinny być odnotowane w terminarzu sprawozdań periodycznych.

Wzór sprawozdania podany w piśmie tut. z dnia 15. 10 48 r. Nr SP. O. I. 3b-2/48 zawiera sześć punktów na które należy odpowiedzieć.

Równocześnie nadmienia się, że w stosunku do członków Komisyj Przeciwpożarowych, niewypełniających w sposób właściwy swych obowiązków, wyciągnięte zostaną konsekwencje, przewidziane art. 47 (2) ustawy o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) tj. karą grzywny do zł 5.000,— lub karą aresztu do 14 dni, względnie obie kary łącznie.

Za Wojewodę: R. Darczewski, Naczelnik Wydz. Społ. Polit.

268

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 19 marca 1949 L. dz. SP. S. III-1/1/49 dot. zawiadamiania pow. władz administracji ogólnej o podjęciu działalności przez oddziały stowarzyszeń wyższej użyteczności.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów Miast Wydzielonych.

Na skutek wystąpienia Ministerstwa Administracji Publicznej, Zarządy Główne Stowarzyszeń wyższej użyteczności wydały swym oddziałom zarządzenie, aby zawiadamiały właściwe miejscowe władze powiatowe administracji ogólnej o podjęciu działalności na danym terenie, z podaniem składu Zarządu i adresu lokalu zajmowanego przez oddział. Oddziały stowarzyszenia wyższej użyteczności, które już działają, mają niezależnie od czasu rozpoczęcia działalności dopełnić zgłoszenia w terminie **do dnia 15 kwietnia 1949 r.**

Dalsze czynności Powiatowej Władzy Administracji Ogólnej w zakresie oddziałów stowarzyszeń mają zastosowania wcześniejsze zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę: R. Darczewski, Naczelnik Wydziału.

269

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 marca 1949 r., Nr AA. II. 5/3/49, w sprawie wywłaszczenia majątków zajętych na cele użyteczności publicznej.

Do wszystkich Obywateli Starostów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych i Zarządów Gminnych (miejskich i wiejskich).

Urząd Wojewódzki zwraca uwagę na treść pisma okólnego Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 9. 2. 1949 r. L dz. SF. VI. O-7/48 w przedmiocie wywłaszczenia majątków zajętych na cele użyteczności publicznej (Dz. Urz. Min. A Nr 9, poz. 41). W piśmie wymienionym Ministerstwo zaleca zbadanie, czy na terenie podległym Obywatelom Starostom itd. znajdują się obiekty, co do których należałoby wdrożyć postępowanie wywłaszczeniowe na zasadzie dekretu z dnia 7. 4. 1948 r. (Dz. Ust. Nr 20, poz. 139) Pismo w. w. wskazuje na to, że wnioski urzędów wzgl. instytucji legitymowanych do złożenia odnośnego wniosku winny być złożone Wojewodzie w terminie ustawowym do 31. 12. 1949 oraz podaje sposób postępowania w wypadku wszczęcia postępowania sądowego o przywrócenie posiadania odnośnych nieruchomości przez właściciela.

Ze swej strony Urząd Wojewódzki zwraca jeszcze uwagę na postanowienie art. 3 pkt. 2 powołanego dekretu w myśl którego, wnioski skierowane do Wojewody o wszczęcie postępowania wywłaszczeniowego podlegają uprzednio zatwierdzeniu przez właściwe władze; więc z tego powodu wypływa również konieczność bezzwłocznego zajęcia się odnośnymi obiektami.

W wnioskach przedkładanych Wojewodzie wymieniać i dołączać należy obowiązkowo dane, wymienione w art. 10 § 2 i 11 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24. 9 1934 r. (Dz. Ust. Nr 86, poz 776). Podanie danych przewidzianych w pkt. 5 § 2 art. 10 jest zbędne. Pod „wyciągiem z ksiąg hipotecznych" — pkt. 2 § 1 art. 11 pow. prawa rozumie się: uwierzytelniony odpis z księgi wieczystej oraz wyciąg z matrykuły (częściowy wyciąg z ksiąg wieczystych) wykazujący grunty, które mają ulec wywłaszczeniu wraz z kopią mapy katastralnej (zob. również p. o. Ministerstwa Admin. Publ. z dnia 9. 7. 1948 r. L. dz. IV. AA/4314/48 w tej materii.

Urząd Wojewódzki prosi o bezzwłoczne zajęcie się wyżej opisaną sprawą.

Za Wojewodę: mgr T. Kwaśniewski, Nacz. Wydz. Adm

270

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 21 marca 1949 r., Nr Op. II. D. I./1/5/49, w sprawie opieki lekarskiej w zakładach opiekuńczych.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast wydzielonych.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że stosownie do zarządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 25. 2. 1949 r. Nr Od. 77/3a-9 należy roztoczyć właściwą opiekę lekarską nad pensjonariuszami w zakładach opiekuńczych dla dorosłych. Lekarz powinien odwiedzać pensjonariuszy w Domach Opieki, Domach Ochrony Kobiet, Zakładach Specjalnych dla Niewidomych i w Zakładach Specjalnych dla Umysłowo Upośledzonych raz w tygodniu i w razie potrzeby, a w Zakładach Specjalnych dla Nieuleczalnie Chorych conajmniej 3 razy w tygodniu i w razie potrzeby

Za Wojewodę: Radca Mgr Marzantowicz, w z. Nacz. Wydz.

271

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 17 marca 1949 r., Nr Wet. III./1 I-10/48, dot. badania mięsa w kierunku włośnicy.

Do Ob Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych.

Stwierdzono wypadki, że organa urzędow. badania zwierząt rzeźnych i mięsa nie przestrzegają należycie przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1. 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P Nr 32, poz. 305) a w szczególności przepisów załącznika Nr 6 — do wyżej wym. rozporządzenia dot. badania na włośnie — skutkiem czego powstać mogą bardzo niepożądane następstwa, podobnie jak to miało miejsce w jednym z powiatów woj. pomorskiego — w wypadku, kiedy organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa nie pobrał osobiście próbek na włośnie ze świni poddanej ubojowi, lecz ograniczył się do zbadania próbek, dostarczonych mu przez właściciela.

Dostarczone próbki pochodziły z miejsc nietypowych, wobec czego nie stwierdzono w nich włośni, podczas gdy sztuka była dotknięta włośnicą i cała rodzina właściciela świni (osiem osób) po spożyciu mięsa zachorowała na włośnicę.

W związku z powyższym oraz zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 15. 12. 1948 r. Nr W. H. I-9 26 Urząd Wojewódzki zwraca uwagę organom urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa (dzików i świń), co do włośni, że na podstawie przepisów § 5 wyżej cytowanego załącznika Nr 6, do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29. 1 1929 r. „Oglądacz lub lekarz weterynaryjny winien pobierać próbki osobiście. W większych rzeźniach pobieranie próbek może być uskuteczniane przez inne osoby (skrawkarzy), które wykażą swe uzdolnienie, zgodnie z przepisami § 13 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 575).

Z uwagi na zmieniony obecnie — w związku z zarządzeniem Min. Roln. i Ref. Roln. z dnia 20. 12. 1948 r. (Monitor Polski Nr A-85, poz. 953) — system wynagradzania organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa — zachodzić mogą częste wypadki uchylania się tychże od wyjazdów w teren, celem zbadania tuszy na miejscu — wzgl osobistego pobrania próbek — Urząd Wojewódzki prosi, ażeby państwowi **lekarze** wet. wykonywujący nadzór nad urzędowym **badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa — w trakcie inspekcji zwracali uwagę na sto-**

sowanie się do wymienionych wyżej przepisów, w razie zaś stwierdzenia uchybień ażeby powiadamiali tut. Urząd, który winnych pociągnie do odpowiedzialności.

Z treścią niniejszego pisma okólnego, podobnie jak z treścią pisma w sprawie naruszenia kompetencji przez oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa należy zaznajomić wszystkie organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa w poszczególnych powiatach na najbliższej ich odprawie.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

272
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 17 marca 1949 r., Nr Br. Wet. I./1e-68/48, dot. naruszenia kompetencji przez oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych.

Stwierdzono, że niektórzy oglądacze zwierząt rzeźnych i mięsa wbrew przepisom rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 26. 5. 1928 r. o sposobie uczenia i egzaminowania oglądaczy oraz ich zakresie działania (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 575) — poza wykonywaniem urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa — trudnią się również leczeniem zwierząt.

W związku z powyższym oraz zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 2. 12. 1948 r. Nr W. A. III-19/8 — Urząd Wojewódzki poleca państwowym lekarzom weterynaryjnym, wykonującym w myśl przepisów § 27 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 31. 12. 1928 r. o obwodach urzędowego badania i postępowaniu w związku z badaniem zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P Nr 3, poz. 31) — kontrolę działalności oglądaczy, zwracanie bacznej uwagi na wspomniane przekroczenia.

Równocześnie należy wyjaśnić oglądaczom konieczność ścisłego przestrzegania odnośnych obowiązujących przepisów, w wypadkach zaś stwierdzenia bezspornego, celowego niestosowania się do przepisów określających zakres kompetencji oglądaczy zwierząt rzeźnych i mięsa, należy odnośnego oglądacza zawiesić w czynnościach, przekazując bezzwłocznie sprawę wraz z dowodami (protokoły, zeznania świadków itp.) — Urzędowi Wojewódzkiemu, który winnego pozbawi prawa wykonywania zawodu oglądacza zwierząt rzeźnych i mięsa, oraz pociągnie go do odpowiedzialności karnej.

Treść niniejszego pisma okólnego powiatowi lekarze wet. podadzą do wiadomości oglądaczom, organom urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa na najbliższej ich odprawie, oraz wyjaśnią w świetle obowiązujących przepisów, zakres kompetencji i działania oglądacza zwierząt rzeźnych i mięsa.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

273
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 12 marca 1949 r., Nr Wet. IV/1-e-22/49, dot. państwowych zakładów leczniczych dla zwierząt — wydawanie odpisów zaświadczeń.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych województwa poznańskiego oraz Ekspozytury U. W. w Gorzowie.

Zgodnie z zarządzeniem Ministerstwa Rolnictwa i Ref. Roln. z dnia 5 marca 1949 r. Nr W. L. IV-7/1, odpisy zaświadczeń lekarsko-weterynaryjnych, wydawanych przez państwowe zakłady lecznicze dla zwierząt, należy traktować na równi z wystawianiem oryginałów takich zaświadczeń i pobierać za nie opłaty ustalone w statucie Nr W. L. I-5/11-48 z dnia 30 grudnia 1948 r.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

274
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 21 marca 1949 r., Nr KOg.- 5/79/49, w sprawie zawiadomienia Biura Kontroli G. I. K. o przetargach, umowach itp.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Ministerstwo Komunikacji Departament Dróg Kołowych zwróciło uwagę pismem Nr D. K. O.-1/c/26/49 z dnia 7. 3. 1949 r. na konieczność ścisłego przestrzegania § 6 ustęp 2-gi zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 14 .5. 1948 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 10, poz. 183) w sprawie zawiadamiania Biura Kontroli przy Radzie Państwa oraz Głównej Inspekcji Komunikacji o przetargach, umowach i zamówieniach na dostawy i roboty oraz ich odbiorach.

Wymieniony paragraf przewiduje nadsyłanie do G. I. K. sprawozdań miesięcznych zebranych z I-szej instancji przez II-gą instancję, a nie jak to czynią obecnie niektóre P. Z. D. przesyłające sprawozdania wprost do G. I. K.

Powyższe wyjaśnienia stanowią uzupełnienie do tutejszego pisma okólnego Nr K. Og.-5/371/48 z dnia 11. 12. 1948 r., które obowiązują w całej rozciągłości.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Nacz. Wydz.

275
PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO
z dnia 22 marca 1949 r. Nr K. R. III./1/171/49 w sprawie wymiany i wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

Do wszystkich Starostw Powiatowych i Zarządów Miejskich Miast wydzielonych.

Urząd Wojewódzki Poznański podaje do wiadomości poniższe wyjaśnienia i uzupełnienia Ministerstwa Komunikacji Departamentu Samochodowego co do stosowania Instrukcji tego Ministerstwa z dnia 31 lipca 1948 r. Nr X-30-36/48 w sprawie wymiany i wydawania pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

I. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji Departamentu Samochodowego z dnia 1 lutego 1949 r. Nr Sm R-III-28/49 w sprawie przyspieszenia wymiany pozwoleń na kategorię II i I.

Wobec ujawnionego faktu, że wymiana pozwoleń na prowadzenie pojazdów mech. dokonuje się w tempie bardzo powolnym oraz w związku z koniecznością jaknajszybszego uregulowania tej sprawy w odniesieniu do tych kierowców, którzy ubiegają się o wymianę posiadanych praw jazdy na pozwolenie kategorii II-ej lub I-ej, Ministerstwo Komunikacji zarządza natychmiastowe przyspieszenie wymiany dotychczasowych praw jazdy na wyżej wymienione kategorie. Wymiany na pozwolenia w kat. IIIa i IV — można uskutecznić w czasie obecnym tylko w tym wypadku, o ile wymiana ta w najmniejszym stopniu nie wstrzymuje wymiany na pozwolenia kategorii II-ej i I-ej. Zwraca się jednak uwagę przy tym na ostateczny termin wymiany pozwoleń, który pozostaje bez zmiany.

Ministerstwo Komunikacji posiada również wiadomości, że kierowcy ubiegający się o wymianę dotychczasowych pozwoleń, zwracają się do Ministerstwa Sprawiedliwości o wydanie informacji, czy są notowani w rejestrze skazanych. Powoduje to wstrzymanie tempa wymiany pozwoleń i jest sprzeczne z rozporządzeniem z dnia 15. IV. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 186). Należy więc pouczyć petentów, że przy wymianie pozwoleń informacja taka nie jest wymagana.

W razie niemożności lub zbyt dużych trudności uzyskania zaświadczeń o pracy w charakterze kierowcy pojazdów mechanicznych od tych instytucyj, w których kierowca pracował (n.p. instytucje, które obecnie nie istnieją), należy dążyć w szerokim zakresie do uzyskania zaświadczeń Związku Zawodowego Transportowców. Odnosi się to przede wszystkim do kierowców, ubiegających się o wymianę dotychczasowych praw jazdy na pozwolenia kategorii I-ej na podstawie § 2, ust 3 lit. c) rozporządzenia z dnia 15. 4. 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 186) i opartej na tymże rozporządzeniu Instrukcji Ministerstwa Komunikacji z dnia 31. 7. 1948 r. Nr X-3c-36/48 (wymiana pozwoleń na kat. I), jak również w stosunku do tych kierowców, którzy na podstawie pisma Ministerstwa Komunikacji Nr X-30-36/48 z dnia 29 listopada 1948 r. (pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego z dnia 30. 12. 48 Nr K. R. III. 1/171/48), mogą ubiegać się o wymianę posiadanego prawa jazdy na pozwolenie kat. I-ej pod warunkiem wykazania się posiadaniem kwalifikacji fachowych, przewidzianych jako warunek do otrzymania tej kategorii.

II. Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji Departamentu Samochodowego z dnia 8 lutego 1949 r. Nr Sm. R III-29/8.49 w sprawie uzupełnienia akt kierowcy.

Wyjaśnia się, że jeżeli w aktach kierowcy, ubiegającego się o wymianę pozwolenia wydanego mu przez władze polskie w r. 1945 (lub w latach następnych) znajduje się oryginalne pozwolenie wydane przez władzę polską przed 1. 9. 1939 r. lub wydane przez władze niemieckie okupacyjne wzgl. przez władze radzieckie w drodze wymiany przedwojennych pozwoleń zawodowych lub niezawodowych, wówczas do kierowcy takiego nie należy stosować § 26 Instrukcji Min. Kom. z dnia 31. 7. 1948 r.

Zasada wymiany tzw. „czerwonych" praw jazdy na pozwolenia kat. II-ej lub I-ej została podana w § 20 Instrukcji M. K. z dnia 31. 7. 1948 r. w części dotyczącej wymiany pozwoleń na kat. II i I oraz w wyjaśnieniach Min. Kom. z dnia 29. XI. 48 r. Nr X-3c36/48 (pismo okólne Urzędu Wojewódzkiego Nr K. R. III. 1/171/48 z dnia 30. 12. 48) i z dnia 7. 12. 48 r oraz z dnia 15. 1. 1949 r. (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 10/48 poz. 208) ust. I i II.

III Zarządzenie Ministerstwa Komunikacji Departamentu Samochodowego Nr X-3c-36/48 w sprawie uzupełnienia Instrukcji.

W Instrukcji Ministerstwa Komunikacji — Departamentu Samochodowego z dnia 31. 7. 1948 r. Nr X-3c-36/48 dokonać następujących poprawek: w § 10 w ostatnim wierszu zamiast: „dopi-

sać na str. 1-ej po słowie „oraz" słowo „motocykli" — powinno być: „dopisać na str. 1-ej po słowie „oraz" zdanie „do prowadzenia motocykli",

w § 13 w 12, 13 i 14 wierszu, zamiast: na końcu strony pierwszej po słowie: „oraz" słowo: „motocykli" lub zdanie: „pojazdów mechanicznych z napędem elektrycznym lub parowym" itp. — powinno być: na końcu strony pierwszej po słowie: „oraz" zdanie: „do prowadzenia motocykli" lub zdanie: „do prowadzenia pojazdów mechanicznych z napędem elektrycznym lub parowym" itp.

Za Wojewodę: Inż. K. Mackiewicz, Nacz. Wydz. Komunik.

276

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 19 marca 1949 r., Nr Odb. O. 1/351-46, w sprawie stosowania art. 196 prawa budowlanego.

Do wszystkich Starostw Powiatowych oraz wszystkich Zarządów Miejskich.

Poniżej podaje się do wiadomości odpis zarządzenia Ministerstwa Odbudowy z dnia 7. 11. 1946 r. L. dz. V-2-1306/46 wyjaśniające stosowanie przepisów art. 196 prawa budowlanego.

Za Wojewodę: D. Wróblewski, w z. Naczelnika Wydziału.

*

Odpis!

Warszawa, dnia 7 listopada 1946 r.

Rzeczpospolita Polska— Ministerstwo Odbudowy
Dep. Administracji Budowlanej
L. dz. V-2-1306/46

Do Urzędu Wojewódzkiego, Wydział Odbudowy w Poznaniu.

Ministerstwo Odbudowy wyjaśnia, że przez wyprowadzenie od fundamentu muru ogniochronnego przez wszystkie kondygnacje z występem 30 centymetrowym ponad dach — o czym mowa w końcowej części art. 196 prawa budowlanego — rozumieć należy wyprowadzenie muru ponad pokrycie dachu, a nie kalenicę.

Dyrektor Departamentu: Inż. W. Kłębkowski.

277

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 19 marca 1949 r., Nr Odb. O. A. VI.-1/99-48, dot. instrukcji o sposobie opracowania miejscowych planów zagospodarowania terenowego obszarów objętych przebudową ustroju rolnego.

Do wszystkich Obywateli Architektów Powiatowych.

Poniżej podaje się do wiadomości odpis zarządzenia Ministerstwa Odbudowy z dnia 16. 1. 1949 r. L. dz. V-2-7059/48 wyjaśniające stosowanie przepisów § 19 obok wymienionej instrukcji Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10. 5. 1948 r. (Dz. U. Min Odb. Nr 7, poz. 58 z roku 1948).

Za Wojewodę: D. Wróblewski, w z. Nacz. Wydziału.

*

Odpis!

Warszawa, dnia 16 stycznia 1949 r.

Rzeczpospolita Polska — Ministerstwo Odbudowy
Departament Administracji Budowlanej V.
L. dz. V-2-7059/48

Do Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, Wydział Odbudowy.

W związku z zapytaniem zawartym w piśmie z dnia 15 grudnia 1948 r. Nr Odb. O. A. VI-1/99-48/ r. Wr./Mo. w sprawie stosowania przepisów § 19 instrukcji z dnia 10 maja 1948 r. (Dz. Urz. Min. Odb. Nr 7, poz. 58 z 1948 r.) Ministerstwo Odbudowy komunikuje, że cytowane przepisy dotyczą miejscowych planów zagospodarowania terenowego dla obszarów objętych przebudową ustroju rolnego (art. 44 dekretu z dnia 2. 4. 1946 r. (Dz. Ust. poz. 109/1946 r.).

Niemniej przewidziany w § 19 cyt. instrukcji postulat 30 m odległości przedniej linii zabudowy, od osi dróg państwowych i wojewódzkich, nie traci swej racji merytorycznej przez samo zastosowanie do terenu, niepodpadającego pod działanie instrukcji (nieobjętego przebudową ustroju rolnego).

W tym względzie obowiązują ogólne zasady postępowania przy sporządzaniu planów zagospodarowania przestrzennego i ochrony zamierzeń tychże planów po ich ogłoszeniu (art. 34, 43 i in. dekretu z dnia 2. 4. 1946 r.).

Dyrektor Departamentu: Inż. Z. Pogonowski.

278

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 23 marca 1949 r. Nr Wet. III/2-h-1/49 dot. obrotu mięsem i przetworami mięsnymi.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych.

Stwierdzono, że zarówno mięso jak i wszelkiego rodzaju przetwory mięsne przenoszone są lub przewożone w naczyniach (pomieszczeniach) brudnych, odkrytych wzgl. nienależycie zabezpieczonych, skutkiem czego mięso to i przetwory narażone są na zabłocenie, zabrudzenie nieczystościami, na działanie opadów atmosferycznych, wzgl. na udzielanie się mięsu i przetworom złej woni.

Powyższe okoliczności oraz warunki przechowywania i transportu mięsa i przetworów mogą sprzyjać rozwojowi flory bakteryjnej, a zwłaszcza bakterii chorobotwórczych oraz czynią włókna mięsne podatniejsze procesom rozkładu.

W związku z powyższym lekarzom wet. rzeźni oraz przetwórni mięsnych przypomina się o ciążącym na nich obowiązku niedopuszczania do załadowania mięsa ewent. przetworów mięsnych do naczyń (pomieszczeń) nieodpowiadających ustalonym przepisom sanitarnym.

Jednocześnie przypomina się, że obowiązującymi w omawianej sprawie są przepisy rozporządzenia Ministra Opieki Społ. z dnia 10. 12. 1936 r. o dozorze nad mięsem i przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 92 poz. 643) — a zwłaszcza przepisy §§ 14, 15 oraz § 37 — w myśl których wszelkie czynności związane z załadowaniem, przewozem i wyładowaniem mięsa powinny się odbywać w warunkach zabezpieczających mięso od wszelkich zanieczyszczeń, zepsucia i udzielania się mięsu złej woni.

W szczególności: 1. mięso przeznaczone do załadowania w przesyłkach drobnicowych, powinno być całkowicie i czysto opakowane,

2. wozy (samochodowe, konne, ręczne) do przewożenia mięsa winny mieć ściany gładkie, szczelne, dające się łatwo oczyścić; ściany wozów ręcznych i konnych — winny być zbudowane z twardego drzewa, ścisłe, należycie heblowane i pokostowane (nie malowane) — o ile wyłożone są blachą — blacha ta, powinna być ze stali nierdzewnej, spawana (nie lutowana) na zgięciach. Wozy, przeznaczone do przewożenia mięsa, nie mogą być używane do żadnych innych celów, powinny być kryte i tak zamknięte, aby mięso nie zwisało i nie było wystawione na zanieczyszczenie. Wozy mają być zaopatrzone w tablicę z nazwą firmy (właściciela) i jej adresem.

3. Personel, zatrudniony przy przenoszeniu mięsa, winien używać czystych, nieprzemakalnych kurtek i czapek.

4. Wozy i inne przyrządy, służące do przewożenia lub przenoszenia przetworów mięsnych nie mogą być używane do żadnych innych celów, winny być utrzymywane czysto i posiadać pokrywy, o ile kosze i inne przyrządy do rozwożenia i roznoszenia tych wyrobów są umieszczane w szczelnych zamkniętych wozach, np. w specjalnych samochodach, wówczas warunek, dotyczący zaopatrzenia tych koszów i przyrządów w pokrywy nie jest wymagany.

5. Wzbronione jest:

a) przewożenie razem z mięsem zwierząt żywych, bitych zwierząt w skórze, skór zwierzęcych, szmat, brudnych naczyń, odpadków oraz przedmiotów wydzielających ostrą woń;

b) przenoszenie w rękach do miejsc sprzedaży przetworów mięsnych z wozów, koszów i przyrządów do przenoszenia i przewożenia;

c) kosze i inne przyrządy z dnem przepuszczalnym, zawierające przetwory mięsne — stawiać lub trzymać na ziemi wzgl. podłodze — o ile dna ich z zewnątrz nie są zaopatrzone w listwy drewniane.

Winnych nieprzestrzegania wyżej przytoczonych przepisów należy pociągać do odpowiedzialności karnej na mocy postanowień art. 36 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywnościowymi i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343).

Państwowi lekarze wet. w ramach wykonywanego nadzoru i przy okazji przeprowadzanych kontroli rzeźni — winni zwracać baczną uwagę na przestrzeganie odnośnych przepisów.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

279

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO z dnia 23 marca 1949 r. Nr Wet. III/1-g-1/49 dot. zbiornic „Bacitul".

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast wydzielonych.

Zbyt rygorystyczne stosowanie przez państwowych lekarzy wet. przepisów dot. stanu utrzymania, wyposażenia i higieny oraz pomieszczeń i urządzeń zajmowanych przez „Bacitul" — spowodowało interwencję Ministerstwa Przemysłu i Handlu — w celu złagodzenia wydawanych w terenie zarządzeń.

Zniszczenia wojenne oraz brak należytej konserwacji rzeźni w okresie okupacji spowodowały, że stan pomieszczeń takich jak szlamiarnie, suszarnie skór, składnice skór itp niejednokrotnie nie odpowiada wymogom higieny. Doprowadzenie ich do stanu odpowiadającego wymogom ustawowym, wymaga kilkuletniego okresu czasu i poważnych inwestycji, które mogą być

czynione i są czynione stopniowo w ramach możliwości finansowych.

Zarówno „Bacutil", jak i Centrala Skór Surowych pracują na zaspokojenie przemysłu państwowego i działalność ich w ogólnej gospodarce państwowej odgrywa bardzo ważną rolę.

Zamykanie poszczególnych pomieszczeń „Bacutilu" czy Centrali Skór Surowych, wskutek stwierdzonych przy inspekcji uchybień pod względem sanitarno-higienicznym zmusiłoby placówki tych instytucji do zaprzestania działalności, co w konsekwencji odbiłoby się ujemnie na odpowiednich gałęziach gospodarki państwowej.

W związku z powyższym, Urząd Wojewódzki prosi ażeby państwowi lekarze wet. w trakcie wykonywanych kontroli uwzględniali powyższe motywy, odpisy zaś wydanych zarządzeń polustracyjnych przedkładali Wydziałowi Weterynarii tut. Urzędu, pozostawiając sprawę wydania decydujących zarządzeń oraz zarządzeń szczególnej wagi kompetencji Urzędu Wojew.

Wg oświadczenia kierownictwa Oddziału Poznańskiego Firmy „Bacitul" — usterki obecnie istniejące w większości wypadków usunięte zostaną w terminie do 1 maja br.

Niezależnie od powyższego Zarząd „Bacutilu" opracowuje instrukcję, dot. utrzymania czystości i porządku w zajmowanych pomieszczeniach, co w łączności z prowadzonymi remontami, budową i odbudową szlamiarni, magazynów itp. ubikacji spowoduje, iż w najbliższej przyszłości stan higieny i poziom sanitarno-weterynaryjny zajmowanych pomieszczeń ulegnie znacznej poprawie.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

280

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 19 marca 1949 r. Nr Przem. T. I. 1/62/49 w sprawie zatwierdzania projektów urządzeń zakładów podległych Technicznej Obsłudze Rolnictwa.

Do Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast: Poznania, Gniezna, Kalisza, Gorzowa Wlkp., Piły i Zielonej Góry, oraz Burmistrzów miast: Ostrowa Wkp., Krotoszyna, Kościanai Leszna.

Niżej zamieszczony odpis pisma okólnego Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 1 lutego 1949 r. Nr OG. II. DO 2242/48 w sprawie zatwierdzenia projektów urządzeń zakładów przemysłowych podległych Technicznej Obsłudze Rolnictwa podaje się do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: Mgr Inż. J. Ulatowski, Naczelnik Wydziału.

*

Odpis!

MINISTERSTWO PRZEMYSŁU I HANDLU
Departament Ogólny

Warszawa, dnia 1 lutego 1949 r.

PISMO OKÓLNE NR OGIIDO2242/48.

Zatwierdzenia projektów urządzeń zakładów podległych Technicznej Obsłudze Rolnictwa.

Biorąc pod uwagę, że powstawanie i istnienie stacji Technicznej Obsługi Rolnictwa jest całkowicie związane z przebudową rolnictwa, Ministerstwo Przemysłu i Handlu wyjaśnia, że w stosunku do tych zakładów nie należy stosować przepisów dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. o uporządkowaniu rejestrów uprawnień przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 148) jako też prawa przemysłowego odnoszących się do zatwierdzania projektów urządzeń z tym zastrzeżeniem, że te części urządzeń stacji Technicznej Obsługi Rolnictwa jak lokomobile, kuźnie itp., które mogą grozić niebezpieczeństwu życia i zdrowia pracowników nie mogą naruszać obowiązujących przepisów bezpieczeństwa, ochrony pracy i higieny (ustawa z dnia 31. 5. 1921 r. o nadzorze nad kotłami, Dz. U. R. P. Nr 50, poz 303/21, rozporządzenie Prezydenta R. P. z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i prawie osiedli w brzmieniu nadanym za załącznikiem do obwieszczenia Min. Spraw Wewn. z dnia 28. 2. 1939 r. — Dz. U R. P. z dnia 17 kwietnia 1939 r. Nr 34, poz. 216 przy uwzględnieniu zmian wprowadzonych dekretem z dnia 25 sierpnia 1939 r. — Dz. U. R. P .Nr 77, poz. 514 i dekretem z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109; rozporządzenie Min. Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Pracy i Opieki Społ. oraz Spraw Wewnętrznych z dnia 13. 4. 1928 r. o przechowywaniu i magazynowaniu olejów mineralnych przez zakłady przemysłowe — Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 508; rozporządzenie Min. Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej i Spr. Wewn. z dnia 15. 7. 1935 r. o przechowywaniu karbidu — Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 383; rozporządzenie Min. Pracy i Opieki Społ., Min. Zdrowia i innych z dnia 6 listopada 1946 r. — Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 344/46).

Niniejsze wyjaśnienie obowiązuje do chwili odrębnego uregulowania.

Minister za: E. Szyr, Podsekretarz Stanu.

281

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 24 marca 1949 r. Nr K. Og. 85/4/49 w sprawie projektów i kosztorysów robót inwestycyjnych przy budowie dróg i mostów.

Do wszystkich Powiatowych Zarządów Drogowych.

Zgodnie z obowiązującymi zarządzeniami wydanymi przez Ministerstwo Komunikacji (ostatnie pismo Min Komunikacji, Departament Dróg Kołowych Nr D. K. D. — 2/d/3/49 z dnia 22 1. 1949 r.) wszelkie roboty inwestycyjne planowane na rok 1949 również i na drogach samorządowych (budowa i przebudowa dróg i mostów wszelkich kategorii) powinny posiadać dokumentację techniczną, tj. projekty techniczne i kosztorysy, gdyż w przeciwnym razie muszą być wyłączone z planu robót inwestycyjnych na rok bieżący. Odnośnie robót samorządowych, dotyczy to w pierwszym rzędzie tych robót inwestycyjnych, na które zostały przewidziane dotacje Ministerstwa Komunikacji w budżecie na rok 1949.

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki, Wydział Komunikacyjny zarządza:

1. Wszystkie roboty przebudowy dróg wymagają zasadniczo wykonania projektu. Dla odcinków przebudowy na których nie przewiduje się ani zmiany niwelety, ani zmiany sytuacji w planie, za zgodą Urzędu Wojewódzkiego, może być wykonany projekt skrócony, polegający na przedstawieniu normalnych przekrojów istniejącego i projektowanego, jako też danych co do grubości istniejącego podłoża pod projektowaną nawierzchnię oraz danych co do odnowienia jezdni. W wypadkach, gdy istniejąca droga posiada elementy techniczne (szerokość korony, szerokość jezdni, promienie, spadki itp) odbiegające od obowiązujących przepisów technicznych, projekt skrócony powinien zawierać profil podłużny, przekroje poprzeczne i plan sytuacyjny przynajmniej tych części odcinka drogi, na których istnieje niezgodność z przepisami. W każdym wypadku na wykonanie projektu skróconego przebudowy dróg należy uzyskać zgodę Urzędu Wojewódzkiego.

2. Roboty odbudowy nawierzchni drogowych bez zmiany typu nawierzchni nie wymagają wykonania projektu. W wypadkach jednak zmiany niwelety lub osi drogi, jak również w wypadku gdy droga posiada elementy techniczne, odbiegające od obowiązujących przepisów, projekt należy wykonać kompletny lub skrócony, jak w pkt. 1.

3. Przy wszystkich robotach przebudowy i odbudowy dróg należy przewidywać korektę istniejących łuków, a w szczególności przechyłek i krzywych przejściowych.

4. Wszystkie roboty budowy nowych dróg, jak również budowy i odbudowy mostów powinny posiadać projekty techniczne.

5. Wszystkie bez wyjątku roboty drogowe i mostowe powinny posiadać opracowane w podanym niżej terminie kosztorysy.

Urząd Wojewódzki, Wydział Komunikacyjny poleca opracować terminarz wykonania projektów i kosztorysów dla wszystkich poszczególnych robót drogowych i mostowych, przewidzianych w planie na rok 1949 i przedstawić go Wydziałowi Komunikacyjnemu w terminie do dnia 15 kwietnia 1949 r. z zaznaczeniem, czy jest zatwierdzony projekt i kosztorys drogi lub mostu (wstępny i szczegółowy) względnie w jakim terminie będzie wykonany. W odniesieniu do dróg należy podać, czy projekt będzie kompletny lub skrócony, przy czym w wypadku przewidywania opracowania skróconego projektu należy to szczegółowo uzasadnić.

Projekty te i kosztorysy będą zatwierdzane każdorazowo przez Wydział Komunikacyjny, który będzie prowadził ścisłą ewidencję planowanych inwestycji również na drogach samorządowych oraz opracowanej dla nich dokumentacji technicznej.

Za Wojewodę: Inż. Karol Mackiewicz, Nacz. Wydz

282

PISMO OKÓLNE URZĘDU WOJEW. POZNAŃSKIEGO

z dnia 15 marca 1949 r. Nr Z. F. V/1/2/49 w sprawie wycofania z obiegu Calcium gluconatum amp. 10% 10 cc wyrobu f-my „Orfa" w Lublinie.

Do wszystkich Starostów Powiatowych i Zarządów Miejskich miast wydzielonych.

Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że Ministerstwo Zdrowia pismem z dn. 10 marca 1949 r. Nr ZAF. III. 3148/169/49, poleciło wycofać z obiegu w szpitalach, ośrodkach zdrowia, składnicach i punktach sprzedaży leków Calcium gluconatum amp. 10% — 10 cc f-my „Orfa" w Lublinie.

O powyższym należy niezwłocznie powiadomić odpowiednie instytucje zarządzić wycofanie preparatu tego z obiegu.

Sprawozdanie z wykonanych czynności należy przesłać do Wydziału Zdrowia Urzędu Wojewódzkiego w terminie miesięcznym od dnia ogłoszenia powyższego zarządzenia.

Za Wojewodę: Dr J. Zaroski, Naczelnik Wydz. Zdrowia.

283

BIULETYN URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO POZNAŃSKIEGO

z dnia 22 marca 1949 r., Nr Wet. II./4-e-1/49, dot. zaraźliwych chorób zwierzęcych na terenie wojew. poznańskiego za czas od 16—28 lutego 1949 r.

L. p.	Nazwa choroby	Powiat	Ilość miejscowości	zagród zapowietrzonych	zwierząt chorych	
1	Gruźlica bydła rogatego	Wolsztyn	— (1)	— (1)	— (1)	
2	Nosacizna koni	Kępno	3 (1)	3 (2)	— (2)	
		Międzyrzecz	1	2	—	
		Ostrów Wlkp.	1	1	—	
		Poznań pow.	1	1	—	
		Środa	5	5	—	
	Razem:	5	11 (1)	12 (2)	— (2)	
3	Zaraza stadnicza	Oborniki	1 (1)	1 (1)	1 (1)	
4	Świerzb	Gorzów	1	1	2	
		Gostyń	3 (1)	3 (1)	3 (1)	
		Jarocin	2	2	6	
		Mogilno	4	4	9	
		Poznań pow.	3	3	4	
		Słubice	3	5	6	
		Sulęcin	1	1	1	
		Szamotuły	1	1	3	
		Turek	7 (5)	8 (6)	15 (6)	
		Wolsztyn	8 (2)	11 (2)	12 (2)	
		Zielona Góra	2 (2)	2 (2)	2 (2)	
	Razem:	11	35 (10)	41 (11)	63 (11)	
5	Świerzb owiec	Jarocin	2	2	27	
		Międzychód	1	2	6	
		Międzyrzecz	1	2	9	
	Razem:	3	4	6	42	
6	Wścieklizna psów i kotów	Gorzów	— (3)	— (3)	— (3)	
		Kalisz	— (2)	— (2)	— (2)	
		Koło	2 (1)	2 (1)	— (1)	
		Konin	— (3)	— (3)	— (3)	
		Kościan	— (3)	— (3)	— (3)	
		Krosno n./O.	1 (1)	1 (1)	— (1)	
		Krotoszyn	— (1)	— (1)	— (1)	
		Międzyrzecz	— (1)	— (—)	— (1)	pies
		Mogilno	— (1)	— (1)	— (1)	bezpańsk.
		Oborniki	1 (1)	1 (—)	— (1)	"
		Ostrów	1	1	— (1)	"
		Piła	1 (1)	1 (1)	— (1)	
		Poznań pow.	3 (3)	6 (6)	— (5)	
		Śrem	— (1)	— (1)	— (2)	
		Strzelce Kraj.	— (1)	— (1)	— (1)	
		Września	1 (2)	1 (1)	— (2)	
		Żnin	— (1)	— (1)	— (1)	
	Razem:	7	10 (26)	13 (26)	— (29)	
7	Wścieklizna bydła rogatego	Chodzież	12 (3)	14 (3)	— (3)	
		Gniezno	6	7	—	
		Koło	1	1	—	
		Konin	3 (2)	3 (2)	— (1)	
		Kościan	1 (1)	1 (1)	— (1)	
		Mogilno	2	2	—	
		Oborniki	3 (1)	3 (1)	— (1)	
		Piła	3 (3)	5 (5)	— (5)	
		Poznań pow.	5	5	—	
		Szamotuły	1	1	—	
		Turek	2	2	—	
		Wągrowiec	1	1	—	
		Września	2	2	—	
		Żnin	3	4	—	
	Razem:	14	45 (10)	51 (12)	— (11)	

L. p.	Nazwa choroby	Powiat	Ilość miejscowości	Ilość zagród zapowietrzonych	Ilość zwierząt chorych
8	Pomór świń	Czarnków	1	1	—
		Gniezno	1	1	—
		Gostyń	1	1	—
		Konin	3	4	—
		Międzychód	5 (1)	8 (2)	— (4)
		Piła	2	2	—
		Śrem	2 (2)	2 (2)	— (7)
		Środa	1	1	—
		Strzelce Kraj.	1 (1)	1 (1)	— (6)
		Turek	1	1	—
		Zielona Góra	1	1	— (8)
	Razem:	11	19 (4)	23 (5)	— (25)
9	Różyca	Gniezno	— (8)	— (9)	— (13)
		Gorzów	— (4)	— (4)	— (10)
		Jarocin	— (8)	— (8)	— (11)
		Kępno	1 (2)	2 (3)	4 (10)
		Konin	— (7)	— (7)	— (11)
		Krosno n./O.	— (4)	— (4)	— (4)
		Krotoszyn	— (1)	— (1)	— (1)
		Międzychód	2 (2)	2 (2)	— (2)
		Międzyrzecz	1 (8)	1 (8)	1 (16)
		Mogilno	— (3)	— (3)	— (4)
		N. Tomyśl	— (2)	— (2)	— (4)
		Oborniki	1 (4)	1 (4)	2 (9)
		Ostrów Wlkp.	— (1)	— (1)	— (1)
		Piła	— (4)	— (5)	— (7)
		Poznań m.	— (3)	— (3)	— (6)
		Poznań pow.	— (1)	— (1)	— (1)
		Rawicz	2 (3)	2 (3)	— (3)
		Słubice	1 (9)	1 (9)	1 (12)
		Skwierzyna	— (2)	— (2)	— (4)
		Środa	— (6)	— (6)	— (12)
		Sulęcin	2 (2)	2 (4)	— (9)
		Świebodzin	1 (1)	— (2)	— (5)
		Szamotuły	1 (4)	1 (5)	1 (5)
		Turek	4 (12)	4 (12)	6 (17)
		Wągrowiec	— (1)	— (1)	— (1)
		Wolsztyn	— (2)	— (2)	— (2)
		Września	— (9)	— (9)	— (16)
		Zielona Góra	1 (3)	1 (3)	1 (3)
		Żnin	1 (3)	1 (3)	— (5)
	Razem:	11	17 (119)	18 (126)	17 (204)
10	Cholera drobiu	Gostyń	3 (1)	4 (1)	— (79)
		Międzychód	1 (1)	5 (5)	7 (22)
		Strzelce Kr.	1 (1)	1 (1)	— (9)
	Razem:	3	5 (3)	10 (7)	7 (110)
11	Pomór kur	Gorzów	— (1)	— (15)	— (78)
		Kalisz	— (1)	— (1)	— (3)
		Kościan	1 (2)	2 (4)	— (15)
		Oborniki	1 (1)	1 (1)	— (2)
		Poznań pow.	1 (1)	1 (1)	— (48)
		Słubice	2 (2)	9 (9)	— (145)
		Środa	— (1)	— (1)	— (12)
	Razem:	4	5 (9)	13 (32)	— (303)
12	Niedokrwistość zakaźna	Międzychód	1	1	—
13	Zgnilec złośliwy pszczół	Czarnków	2	4	5
		Gorzów	1	1	—
		Ostrów Wlkp.	1	1	1
		Poznań pow.	5	5	—
		Środa	1	1	1
		Szamotuły	9	21	117
		Wschowa	1	1	1
	Razem:	7	20	34	125
14	Zgnilec łagodny pszczół	Czarnków	10	28	36
		Mogilno	1	1	1
		Poznań pow.	9	12	—
		Strzelce Kr.	4	5	4
		Szamotuły	5	6	6
	Razem:	5	29	52	47

Uwaga: W nawiasach uwzględniono wypadki nowoprzybyłe.

Za Wojewodę: Dr Krygicz, Naczelnik Wydziału.

284
ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEJ KOMISJI DO SPRAW UPAŃSTWOWIENIA PRZEDSIĘBIORSTW
z dnia 17 marca 1949 r.

Na zasadzie § 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. I. 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 62) na wniosek Ministra Leśnictwa, zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw przechodzących na własność Państwa na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3. 1. 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) spod właściwości Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Poznaniu i przekazuję do postępowania Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

L. p.	Nazwa i miejsce położenia przedsiębiorstwa	Przedmiot przedsiębiorstwa
1	Tartak Ciemnice, pow. Krosno	przecieranie drzewa
2	Stolarnia Jasienica, pow. Gubin	wyrób mat. stolarskich
3	Tartak Żytowań, pow. Gubin	przecieranie drzewa

Z-ca Przewod. Gł. Komisji do spraw upaństw. przedsiębiorstw:
Dr J. Topiński.

285
ZARZĄDZENIE NACZELNIKA OKRĘGU ADMINISTRACJI MIAR W ŁODZI
z dnia 16 marca 1949 r. w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1949 w powiecie tureckim.

Na mocy art. 20 Dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz U. R. P. r. 1928 Nr 72 poz. 661) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919 r. Nr 74 poz. 429), oraz w myśl art. 12 powołanego Dekretu, zarządzam w roku 1949 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiecie tureckim w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

w powiecie tureckim:

1. W Tuliszkowie, od dnia 11 maja do dnia 13 maja 1949 r. dla m. Tuliszkowa i gminy Tuliszków,
2. w Turku, od dnia 16 maja do dnia 31 maja 1949 r. dla m. Turek i gmin: Dziadowice, Brudzew, Władysławów i Przykona,
3. w Uniejowie od dnia 2 czerwca do dnia 8 czerwca 1949 r. dla m. Uniejów i gmin: Niewiesz, Świnice, Orzeszków i Przykona.
4. w Dobrej, od dn' 10 czerwca do dnia 15 czerwca dla m. Dobra i gmin: Dobra, Kowale, Pęczniew i Przykona.

W myśl art. 20 Dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. Ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy,
2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiedniego pomieszczenia,
3. okazywać wszelką pomoc, współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy.

Winni stosowania i przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych lub nierzetelnych będą karani w myśl art. 23 Dekretu o miarach grzywną do 50.000,— zł i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar, ponadto w myśl art. 24-go Dekretu o miarach, nieodpowiadające przepisom narzędzia miernicze ulegną uniezdatnieniu do użytku, zniszczeniu lub konfiskacie, bez względu na to, czy stanowią własność skazanego, czy też osoby trzeciej.

Naczelnik Okręgu: T. Wierzbiński.

286
OGŁOSZENIE DYREKCJI CEŁ W POZNANIU
z dnia 9 marca 1949 r. dot. Urzędu Celnego w Krośnie Odrzańskim.

Dyrekcja Ceł w Poznaniu zawiadamia, że na podstawie zarządzenia Ob. Ministra Skarbu, Oddział Urzędu Celnego —Gubin w Krośnie Odrzańskim przemianowany został na samodzielny Urząd Celny w Krośnie Odrzańskim.

Dyrektor Ceł: K. Unolt.

287
ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIATOW. SULĘCIŃSKIEGO
z dnia 3 marca 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w maj. P. N. Z. Jarnatów gminy Lubniewice, zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowi maj. P. N. Z. Jarnatowo. W zagrodzie zapowietrzonej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zaopwietrzony pomorem świń, do którego włączam maj. Jarnatowo ze wszystkimi zabudowaniami.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablice z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór świń".

Wstęp do chlewów i pomieszczeń do świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego wzbroniony jest osobom postronnym za wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osób, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należnemu oczyszczeniu i codziennemu odkażaniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winny oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wyjścia z chlewów lub pomieszczenia świń zagrody okręgu zapowietrzonego winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiechcie i środki odkażające, 1—2% roztwór sody żrącej, lub 4,5%wodny roztwór kreoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechować w miejscach odosobnionych, z zachowaniem potrzebnych ostrożności powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami i nieszkodliwym usuwaniem zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię), celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winne być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenie istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem, przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarzy weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów, mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to, zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. Odbywanie targów, przetargów i pokazów świń,
2. Handlu domokrążnego świniami,
3. Pędzenie świń, puszczanie ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś zwierzęta, jak koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń z zagród okręgu zapowietrzonego jest zakazane

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju.

1. Na wozach do innej zagrody (rzeźni tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego,
2. Koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych. Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń dołączyć należy zezwolenie na wywóz. Przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu i w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest wzbronione. Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego do stacji kolejowej lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadł nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy, wagony, statki, autobusy itp), jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wcielam gromadę Jarnatowo.

§ 12. W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. Odbywanie targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od 3 miesięcy w tej samej zagrodzie,

2. Handlu domokrążnego świniami,

3. Pędzenia świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymanie się ze świniami przewożonymi na wozach,

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. używanie knurów do pokrywania cudzych świń,

2. wyprowadzenie świń z okręgu i przeprowadzania ich przez ten okręg, jak również wprowadzania świń do tego okręgu,

3. wypędzanie świń na wspólne pastwiska,

4. szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenia niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będą według rozdziału VII postanowień karnych, przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: B. Chojnacki.

288

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. RAWICKIEGO

z dnia 12 marca 1949 r., o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w zagrodzie ob. Żyto Władysława w Sowach Nr 19 — gminy Chojno, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167), oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, pozycja 360), zarządzam, co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

Zagrodę zapowietrzoną stanowi zagroda ob. Żyto Władysława, w grom. Sowy Nr 19, gm. Chojno. W zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu przez powiatowego lekarza wet.

II. Okręg zapowietrzony.

Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam wszystkie zagrody gromady Sowy, gm. Chojno.

III. Okręg zagrożony.

Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam pozostałą część gminy Chojno.

Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 3, poz. 55 z dnia 24 stycznia 1949 r. wydane w sprawie zwalczania pomoru świń w dniu 19. 12. 48 pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: Frączek Piotr.

289

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. PILSKIEGO

z dnia 14 lutego 49 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z ponownym urzędowym stwierdzeniem pomoru świń na terenie tut. powiatu w zagrodzie Ob. Rapaporta Emila, zam. w Trzciance, ul. Pilska Nr 7 na zasadzie postanowień art. 26—27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1947 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 punkt 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. XI-6/62 z dnia 16 kwietnia 1945 r., z dnia 25 marca 1947 r. oraz Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 21 września 1947 r. Nr Wet. Ch. I/1-f-91/47 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona.

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną pomorem świń stanowi zagroda Ob. Rapaporta Emila w Trzciance, ul. Pilska 7; w zagrodzie tej obowiązują zarządzenia ochronne, wydane przez Pow. Lekarza Weterynarii.

II. Okręg zapowietrzony.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam ul. Pilską, Kopernika, Grunwaldzką.

III. Okręg zagrożony.

§ 3. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam miasto Trzciankę z osiedlami.

Dalsze zarządzenia moje ogłoszone w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim Nr 7, poz. 137 z 1949 r. wydane w sprawie zwalczania pomoru świń pozostają bez zmian.

Starosta Powiatowy: M. Mianowski.

290

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. MIĘDZYCHODZKIEGO

z dnia 7 marca 1949 r. o zwalczaniu pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem pomoru świń w gromadzie Wituchowo, gm. Kwilcz, oraz wygaśnięciem tej zarazy w gromadach: Łężce, Muchocin i Mnichy, na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) przepisów §§ 349—355 i następnych rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. 1. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. 6. 36 (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 360) podaję zmianę §§ 1, 2 i 11 mojego zarządzenia z dnia 5 sierpnia 1948 r. i zarządzam co następuje:

§ 1. Zapowietrzone pomorem świń są następujące zagrody: Ob. Ob. Biniasia Emanuela i Patryjas Janiny w Międzychodzie, Nowaka Andrzeja w grom. Mokrzec oraz majętność Wituchowo, gm. Kwilcz. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia ochronne wydane na miejscu.

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam gromadę Wituchowo.

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego włączam gromadę Kubowo i gromadę Mokrzec oraz zachodnią część miasta Międzychodu — do Rynku.

p. o. Starosta Powiatowy: Sznajder.

291

ZARZĄDZENIE STAROSTY POWIAT. ŚREMSKIEGO

z dnia 8 marca 1949 r. w sprawie zwalczania pomoru świń.

W związku z urzędowym stwierdzeniem zarazy pomoru świń w maj. Chaławy należącym do P. Z. H. R. i w maj. Szołdry należącym do P. Z. H. R., gm. Mosina na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673), przepisów §§ 359—355 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 8 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) oraz § 1 pkt. 12—16 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20 czerwca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz 360) jak również zarządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 25 marca 1947 r. Nr Wet. 2. III. 1/5 zarządzam co następuje:

I. Zagroda zapowietrzona:

§ 1. Zagrodę zapowietrzoną stanowi maj. Chaławy i maj. Szołdry gmina Mosina. W zagrodach zapowietrzonych obowiązują zarządzenia wydane na miejscu.

II. Okręg zapowietrzony:

§ 2. Ustanawiam okręg zapowietrzony pomorem świń, do którego włączam maj. Szołdry i maj. Chaławy, gm. Mosina.

§ 3. Przy drogach na granicy okręgu zapowietrzonego należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem: „Pomór świń", wstęp do chlewów i pomieszczeń dla świń w zagrodach włączonych do okręgu zapowietrzonego zabroniony jest osobom postronnym z wyjątkiem posiadacza, lekarza weterynarii i osobom, którym powierzono oprzątanie świń i opiekę nad nimi.

§ 4. Chlewy i pomieszczenia świń we wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego na czas trwania niebezpieczeństwa pomoru świń, podlegają należytemu oczyszczeniu i codziennemu odkażeniu.

Osoby przed opuszczeniem chlewów i pomieszczeń świń — zagród okręgu zapowietrzonego — winne oczyścić i odkazić ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wejścia z chlewu lub z pomieszczenia świń, zagrody okręgu zapowietrzonego, winna być przygotowana woda, mydło, szczotka lub wiecheć i środki odkażające 1—2% roztwór sody żrącej lub 4,5% wodny roztwór krezoliny, lizolu lub innych preparatów krezolowych.

§ 5. Z zagród okręgu zapowietrzonego nie wolno wywozić (wynosić) zwłok świń padłych lub ich części, które należy przechowywać w miejscach osobnych, z zachowaniem potrzebnych środków ostrożności, powiadamiając jednocześnie, zgodnie z przepisami o nieszkodliwym usuwaniu zwłok zwierzęcych, właściwą władzę gminną o padnięciu takich świń. Zarząd odnośnej gminy, który natychmiast doniesie o otrzymaniu zgłoszenia do Starostwa, powiadomi równocześnie właściwą przetwórnię (rakarnię) celem odbioru zwłok takich świń z zaznaczeniem, że zwłoki te winny być przechowane w przetwórni aż do przybycia powiatowego lekarza weterynarii dla przeprowadzenia sekcji i ustalenia istoty choroby oraz przyczyny śmierci zwierzęcia.

§ 6. Ubój świń na terenie okręgu zapowietrzonego dozwolony jest tylko w odnośnej zagrodzie, w innym zaś miejscu okręgu zapowietrzonego ubój świń może się odbywać tylko za specjalnym moim zezwoleniem przy zachowaniu specjalnych środków ostrożności, wskazanych przez powiatowego lekarza weterynaryjnego, przy czym zwierzęta te podlegają przed i po uboju urzędowemu badaniu przez lekarza weterynarii. Unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego odbywać się winno w obecności lekarza weterynarii. Jeżeli w miejscu uboju nie można przeprowadzić zabiegów mających na celu unieszkodliwienie mięsa warunkowo zdatnego, wówczas mięso to zgodnie z przepisami § 50 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) należy zniszczyć.

§ 7. W okręgu zapowietrzonym zakazuję:

1. odbywania targów, przetargów i pokazów świń,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenia świń, puszczania ich samopas na wspólne pastwiska, jak również zatrzymywanie się ze świniami przewożonymi na wozach, oraz
4. używania knurów do pokrywania cudzych świń.

§ 8. We wszystkich zagrodach okręgu zapowietrzonego należy trzymać psy na uwięzi, inne zaś drobne zwierzęta, jak: koty, króliki, drób, gołębie itp. w zamknięciu.

§ 9. Wywożenie świń w zagrodach okręgu zapowietrzonego jest zakazane.

Wywożenie świń z okręgu zapowietrzonego, jak również przewożenie świń przez obszar tego okręgu, może się wyjątkowo odbywać za uprzednim moim zezwoleniem i to tylko celem natychmiastowego uboju:

1. na wozach do innej zagrody (rzeźni) tej samej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub innej sąsiedniej miejscowości okręgu zapowietrzonego lub zagrożonego.
2. koleją lub statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych.

Wagony lub oddziały statku winny być oznaczone wyraźnym napisem „Pomór świń". Do listu przewozowego takich przesyłek świń — dołączyć należy zezwolenie na wywóz przesyłki takich zwierząt wolno dokonywać tylko na stacjach oznaczonych w zezwoleniu w listach przewozowych, przeładowanie lub skierowanie ich do innych stacji jest dzbronione.

Przewóz świń z zagród okręgu zapowietrzonego, stacji kolejowych lub przystani wodnych do rzeźni winien odbywać się na szczelnych wozach, aby nie wypadł nawóz lub ściółka.

Środki przewozowe (wozy) wagony, statki, autobusy itp., jak również rampy, sprzęty i przedmioty, używane do załadowania i wyładowania wspomnianych wyżej przesyłek świń, podlegają natychmiastowemu oczyszczeniu i odkażeniu.

§ 10. Wprowadzenie świń do okręgu zapowietrzonego, jak również wypędzanie świń na własne pastwiska oraz szczepienie świń w tym okręgu surowicą przeciwróżycową uzależniam od uprzedniego mego zezwolenia.

III. Okręg zagrożony:

§ 11. Ustanawiam okręg zagrożony pomorem świń, do którego wciela się gromadę Szołdry i gromadę Piotrowo, gmina Mosina.

§ 12 W okręgu zagrożonym zakazuję:

1. odbywanie targów, przetargów, pokazów świń z wyjątkiem przetargów na świnie znajdujące się przynajmniej od trzech miesięcy w tej samej zagrodzie,
2. handlu domokrążnego świniami,
3. pędzenie świń, puszczanie ich samopas, jak również zatrzymywania się ze świniami przewożonymi na wozach.

§ 13. Przy drogach na granicy okręgu zagrożonego nakazuję umieszczenie tablicy z wyraźnym napisem „Pomór świń".

§ 14. Od uprzedniego uzyskania mego zezwolenia uzależniam w okręgu zagrożonym:

1. Używanie knurów do pokrywania obcych świń.
2. Wyprowadzania świń z okręgu i przeprowadzanie ich przez ten okręg, jak również wprowadzanie świń do tego okręgu.
3. Wypędzanie świń na wspólne pastwiska.
4. Szczepienie świń surowicą przeciwróżycową.

§ 15. Wywóz świń hodowlanych i użytkowych z okręgu zagrożonego może być dokonany tylko za moim zezwoleniem, pod warunkiem jednak, że zwierzęta te na 24 godz. przed wywozem zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane. Do przewozu takich świń mają zastosowanie przepisy § 9.

Po przybyciu na miejsce przeznaczenia zwierzęta podlegają odosobnieniu i obserwacji na przeciąg 4 tygodni, po upływie którego to czasu zarządzone środki ochronne zostaną uchylone, jeżeli świnie takie zostaną zbadane przez powiatowego lekarza weterynarii i uznane za niepodejrzane.

§ 16. Przekroczenie niniejszego zarządzenia, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania, karane będzie według rozdziału VII postanowień karnych przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P.

Starosta Powiatowy: Bogdan Jarocki.

292

ZARZĄDZENIE PREZ. MIASTA GORZOWA WLKP.

z dnia 21 marca 1949 r. o godzinach otwierania i zamykania sklepów oraz zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży na terenie miasta Gorzowa Wlkp.

Na podstawie art. 1—8 i 10 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta R. P. z dnia 21. 5. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 545) zmienionego względnie uzupełnionego ustawą z dnia 23 3. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 239) rozp. Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9. 12. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 633) i dekretem Prezydenta R. P. z 10. 12. 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 575) dla miast wydzielonych, tudzież na zasadzie §§ 1, 2 i 3 pkt. d. Rozp. Ministrów z dnia 27. 4. 1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 408) oraz art. 29 Dekr. P. K. W. N. z dnia 23. 11. 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 74) w porozumieniu z inspektorem Pracy X Okręgu i Izbą Przemysłowo-Handlową Poznańską Ekspozyturą w Gorzowie Wlkp. oraz na podstawie opinii Miejskiej Rady Narodowej w Gorzowie Wlkp., opinii Centralnego Związku Spółdzielczego w Poznaniu i Centralnego Urzędu Planowania Biura Regionalnego ustalam na terenie m. Gorzowa Wlkp. następujące godziny otwierania i zamykania sklepów oraz zakładów i miejsc zawodowej sprzedaży:

a) w dni powszednie

1. Dla sklepów z wyjątkiem spożywczych od godziny 8-mej do 18-tej. W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie i od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie od godz. 8 do 19-tej.
2. Dla sklepów spożywczych od godz. 8 do 19. W czasie od 18 do 23 grudnia włącznie i od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie od godz. 8-mej do 20-tej.
3. Dla kiosków sprzedających wyłącznie wodę sodową, wodę mineralną, napoje chłodzące oraz słodycze i owoce od 1 kwietnia do 30 września od godz. 8 do 20, a od 1 października do 31 marca od godz. 9 do 21.
4. Dla kiosków handlujących również papierosami i gazetami od 1 kwietnia do 30 września od godz. 7 do 20, a od 1 października do 31 marca od godz. 7,30 do 20,30.
5. Dla piekarń i miejsc sprzedaży pieczywa od godz. 7—19.
6. Dla miejsc zawodowej sprzedaży mleka i nabiału od godz. 7—17.
7. Dla sklepów sprzedających jedynie lody i owoce od godz. 8—20.
8. Dla wszystkich przedsiębiorstw gastronomicznych bez względu na porę roku od godz. 8—22.
9. Dla hoteli i lokali koncertowych od godz. 8—24.
10. Dla zakładów fotograficznych od godz. 8—18.
11. Dla zakładów fryzjerskich i kalotechnicznych od godz. 8—18, a w sobotę i dni przedświąteczne od godz. 8—20.
12. Dla kwiaciarń od godz. 8—18.
13. W wigilię Bożego Narodzenia oraz Wielką Sobotę wszelkie zakłady i miejsca sprzedaży zawodowej mogą być otwarte najdłużej do godz. 18.

b) W niedzielę i dni świąteczne.

1. Dla miejsc sprzedaży zawodowej mleka od godz. 7—9.
2. Dla kwiaciarń od godz. 8—10.
3. Dla miejsc sprzedaży gazet od godz. 8—20.
4. W niedzielę przypadającą w czasie od 18 do 23 grudnia włącznie oraz w Niedzielę Palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od godz. 13—18.

Przedsiębiorstwa gastronomiczne, hotele i lokale koncertowe obowiązują te same godziny jak w dnie powszednie.

Przepisy ustaw ochronnych w zakresie pracy pracowników najemnych jak również przepisy ustawowe ograniczające sprzedaż i podaż pewnych artykułów spożywczych nie zostają niniejszym zarządzeniem w niczym naruszone.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia ulegają w myśl art. 16 wyżej wymienionego rozporządzenia R. P. z dnia 22 3. 1928 r. o godzinach handlu (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 364) łącznie z art. 1 dekr. z dnia 16. 11. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) karze grzywny do 20.000 złotych i karze aresztu do 6-ciu tygodni, albo jedną z tych kar.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie poprzednie zarządzenia o godzinach otwierania i zamykania sklepów i przedsiębiorstw przemysłowych na terenie miasta Gorzowa Wlkp.

Prezydent Miasta: Z. Kujawski.

293

OGŁOSZENIE II STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie doręczenia nakazu karnego.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Paneckiego Piotra, urodzonego 6. 4. 1923 r., ostatnio zamieszkałego w Kurowie, gminy Kurów, powiat Puławy o nieznanym obecnie miejscu zamieszkania wzgl. pobytu, że w Starostwie Powiatowym w Mogilnie, pokój Nr 15 jest złożony dla niego nakaz karny z dnia 25. 2. 1948 r. Nr K. A. 139/48

Doręczenie uważa się za dokanane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: St. Jesionowski.

294

OGŁOSZENIE II STAROSTY POWIAT. MOGILEŃSKIEGO z dnia 26 lutego 1949 r. w sprawie doręczenia upomnienia.

Na podstawie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam Ob. Idziaszka Henryka, urodz. 10. 10. 1929 r. w Pakości, powiat Mogilno ostatnio zamieszkały w Pakości, przy ul. Szerokiej, powiat Mogilno o nieznanym obecnie miejscu zamieszkaniu, że w Starostwie Powiat w Mogilnie, pokój Nr 15, jest złożone dla niego upomnienie do uiszczenia grzywny z dnia 24. 2. 1948 r. Nr K .A. 1370/48.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu powtórnego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy: St. Jesionowski.

295

OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO z dnia 27 marca 1949 r. dot. sprostowania błędu drukarskiego.

Na podstawie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1931 r. w sprawie dzienników wojewódzkich (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 648) prostuje się następujący błąd drukarski:

„W piśmie okólnym Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego z dnia 18 marca 1949 r. Nr S. F. L. 1/17/49 w sprawie sprawozdań rachunkowych z wykonania budżetów związku samorządów za rok 1948 (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 251) pkt. e) otrzymuje następujące brzmienie:

Sprawozdanie roczne przedłożone być musi Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w 2 egzemplarzach przez te związki samorządowe i związki międzykomunalne, których budżety podlegają zatwierdzeniu Prezydium Wojew. Rady Narodowej, a pozostałe związki samorządowe przedkładają sprawozdania Prezydium Powiatowych rad narodowych w 1 egzemplarzu."

Za Wojewodę: Mgr B. Szczepański, Naczelnik Wydziału.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIESKIEGO W PNIEWACH z dnia 21 marca 1949 r. dot. Regulaminu Targów wielkich (jarmarków) miasta Pniew.

Na podstawie art. 68 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53/1927, poz. 468 Nr 40/1934, poz. 350) Miejska Rada Narodowa po wysłuchaniu opinii Izby Przemysłowo-Handlowej, Izby Rzemieślniczej, oraz Związku Samopomocy Chłopskiej w Poznaniu, uchwaliła następujący regulamin:

Przedmioty obrotu jarmarcznego.

§ 1. Przedmiotami obrotu na jarmarkach są:

1. Płody surowe przyrody.
2. Zwierzęta domowe (świnie, owce, kozy, bydło rogate, zwierzęta zaprzęgowe i drób).
3. Artykuły żywności wszelkiego rodzaju.
4. Przedmioty wolnego obrotu towarowego w zakresie produkcji rzemieślniczej i przemysłu chałupniczego z wyłączeniem przedmiotów produkcji przemysłowej.

§ 2. Postanowienia regulaminu niniejszego nie naruszają przepisów ustaw, dekretów i rozporządzeń, ograniczających sprzedaż na jarmarkach gminnych niektórych towarów ze względów sanitarnych, weterynaryjnych ogólno-gospodarczych lub innych.

§ 3. Na wykonywanie na targowiskach innych rozrywek publicznych wszelkiego rodzaju wymagane jest zezwolenie właściwej władzy. Rozporządzenie Prezydenta R P. z dnia 27. 10. 1933 r. o publicznych przedsięwzięciach rozrywkowych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 632) oraz rozp. wykon. z dnia 28. 12. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr , poz 801 i 802).

§ 4. Dni, miejsca, czas i rodzaj odbywania jarmarków. Corocznie odbywają się 4 (targi) jarmarki wielkie na bydło i konie i 2 targi wielkie ogólne. Bliższe daty jarmarków i rodzaj podaje się do wiadomości publicznej przez ogłoszenie w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim i przez ogłoszenie na miejscu przez wywieszenie, jarmarki rozpoczynają się o godz. 7-ej rano a kończą się o godz. 14-tej wieczór.

§ 5. W razie konieczności rychlejszego opróżnienia targowiska w całości lub części na skutek zarządzenia władz bezpieczeństwa i porządku publicznego uczestnicy zobowiązani są zastosować się do takiego zarządzenia.

§ 6. Jako miejsca odbywania jarmarków (targowiska) wyznacza się:

1. Na artykuły spożywcze wszelkiego rodzaju za wyjątkiem nabiału, drobiu i dziczyzny: Północna strona Rynku.
2. Na drób, nabiał i dziczyznę: Północna strona Rynku przy chodnikach (przed rzędem wyznaczonym dla artykułów spożywczych).
3. Na wyroby włókiennicze, skórzane i galanteryjne Wschodnia strona.
4. Na wyroby drzewne i wiklinowe oraz sprzęt gospodarczy i domowy wszelkiego rodzaju: Zachodnia strona Rynku.
5. Na zboże, ziemniaki, nasiona, słomę, siano i paszę zwierzęcą: Targowisko zwierzęce strona północna.
6. Na świnie, owce, kozy, bydło rogate i zwierzęta pociągowe: Targowisko zwierzęce.

Obrót targowy dokonywany po za targowiskiem, albo na targowisku po za czasem targowym, nie jest obrotowym targowym.

Wolność targowa.

§ 7. Każdy ma prawo uczęszczać na targi, tudzież sprzedawać i kupować na nich towary należące do przedmiotów obrotu targowego, przy zachowaniu obowiązujących przepisów prawnych. Powyższa wolność targowa nie narusza ograniczeń, wynikających z rozporządzeń o obowiązku posiadania zezwoleń handlowych na prowadzenie przedsiębiorstw handlowych i na zawodowe wykonywanie czynności handlowych.

§ 8. Nikomu nie przysługuje prawo otrzymania na targowisku stanowiska określonej wielkości. Żaden sprzedawca targowy nie może zajmować na jednym targowisku więcej niż jednego stanowiska, ani też zajmowanego stanowiska dowolnie powiększyć, lub odstępować całkowicie albo częściowo innej osobie. Kto nie zajął swego stanowiska w chwili rozpoczęcia targu, traci do niego prawo w danym dniu targowym.

Porządek postojowy.

§ 9. Jatek (straganów) targowych nie wolno wnosić i ustawiać na targowisku wcześniej, jak dwie godziny przed rozpoczęciem targu, stołów, ław, naczyń i innych podobnych sprzętów targowych nie wolno wnosić ani ustawiać na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu. Nie wolno zajeżdżać z towarami targowymi ani też wystawiać lub składać towarów na targowisku wcześniej, jak jedną godzinę przed rozpoczęciem targu.

§ 10. Ustawianie jatek (straganów) stołów, ław, basenów do ryb oraz innych naczyń tudzież zajmowanie stanowisk targowych, odbywać się powinno według wskazówek służby gminnej względnie organów M. O. dozorującej targ. Przy ustawianiu stanowisk targowych należy baczyć na to, żeby postoje nie utrudniały komunikacji kołowej i pieszej.

§ 11. Jatki (stragany) nie mogą przekraczać rozmiarów 2,5 m szerok. Należy ustawiać je rzędami, jedne tuż obok drugich. Odstępy (wolne przejścia) pozostawia się tylko tam, gdzie to wyraźnie zostało zarządzone przez służbę miejską względnie organ M. O.

§ 12. Sprzedawcom wolno zawieszać nad towarami okrycia w celu ochrony towaru przed deszczem, pyłem lub szkodliwym działaniem słońca. Nakrycia takie powinny być wykonane z materiału nieprzemakalnego i umieszczone tak aby nie utrudniały ruchu targowego.

§ 13. Nikomu nie wolno ustawiać się z towarami w przejściach, pozostaw. także w czasie targowym dla ruchu publicznego oraz na chodnikach.

Zakazuje się sprzedawania towarów nie ze stałego miejsca lecz sposobem obnoszenia po targowisku, wywoływania i głośnego zalecania towarów, tudzież sprzedaży towarów sposobem przetargu lub losowania.

§ 14. Wozów i wózków ręcznych, służących do przewozu towarów, nie wolno pozostawić na targowisku dłużej, jak to jest konieczne dla wyładowania przewiezionych towarów. Wózki ręczne wolno pozostawić na targowisku tylko w tym przypadku, gdy przywiezione nimi towary są tego rodzaju, że wymagają pozostawienia ich przez czas trwania targu na wózku o ile by jednak stanowisko targowe danej osoby zostało wskutek pozostawienia wózka na targowisku znacznie powiększone, służba dozorująca ruch targowy ma prawo żądać usunięcia wózka z targowiska.

§ 15. Sprzedawcom zamiejscowym, przewożącym towary na targi wozami, wolno o ile ruch uliczny na to pozwala zajeżdżać na targowisko wozami i z wozów towary sprzedawać. Wozy takie ustawić należy według bliższych wskazówek służby dozorującej ruch targowy. Po ukończeniu sprzedaży należy wozami niezwłocznie odjeżdżać ze stanowiska.

Oznaczenie stanowisk targowych.

§ 16. Każdy sprzedawca targowy winien wywiesić przy swym stanowisku (jatce) straganie, ławce, basenie, wozie lub wózku ręcznym, w sposób widoczny tablicę z uwidocznieniem na niej wyraźnie i czytelnie swego imienia i nazwiska, oraz miejsca zamieszkania. Przepis ten dotyczy również sprzedawców nabiału, drobiu i dziczyzny z tym że tabliczkę należy umieścić na koszyku, klatce lub naczyniu.

Kontrola cen towarowych.

§ 17. Sprzedawcy towarowi, do których stosuje się ustawa z dnia 2 czerwca 1947 r. o zwalczaniu drożyzny i nadmiernych zysków w obrocie handlowym (Dz. U. R. P. Nr 43, poz. 218) obowiązani są stosować się w handlu targowym do przepisów tej ustawy oraz wydanych na jej podstawie rozporządzeń wykonawczych. W szczególności mają oni obowiązek:

1. Prowadzić cennik uwidaczniający w sposób dostępny dla każdego kupującego ceny towarów wystawionych na sprzedaż.
2. Uwidocznić na każdym rodzaju towaru, wystawionym na widok publiczny cenę sprzedaży.
3. Przestrzegać cen ustalonych przez właściwe władze.
4. Udostępnić korespondentom (urzędnikom) Komisji Notowań cen wykonywanie ich czynności urzędowej na targach w zakresie notowań cen, oraz udzielić przedstawicielom Społecznej Komisji Kontroli Cen wszelkich informacji i wyjaśnień co do cen pobieranych na towar.

Przepisy sanitarne.

§ 18. Sprzedaż na targach artykułów żywności i przedmiotów użytku podlega dozorowi przez uprawnionych do tego urzędników. Urzędnicy ci mają prawo pobierania prób artykułów żywności i przedmiotów użytku wystawionych na targowiskach dla celów sprzedaży, artykułów żywności i przedmiotów użytku, dostarczonych na targowiska, które już na podstawie przedwstępnego badania, przeprowadzonego przez właściwych urzędników dozorujących, okażą się podrobione, zepsute lub sfałszowane, mogą być zajęte, o ile zachodzą cechy przestępstwa przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28. 12. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977).

§ 19. Kupującym nie wolno przed zakupieniem dotykać żadnych artykułów żywnościowych gotowych do spożycia (np. masła, sera, owoców). Również nie wolno wybierać tych towarów przez dotykanie ich. Dla spróbowania kupujący powinien samowolnie nie brać towaru ze stoiska, lecz żądać podania go przez sprzedawcę. Próbki masła, sera i tym podobnych artykułów żywnościowych wolno dawać sprzedającym tylko w czystych naczyniach. Pozostałości takich próbek nie wolno mieszać z towarem przeznaczonym na sprzedaż.

Sprzedaż mięsa i wyrobów mięsnych.

§ 20. Mięso, wyroby mięsne wolno sprzedawać na targach wyłącznie w jatkach lub straganach zamkniętych okrytych nieprzemakalnym płótnem i w urządzonych w ten sposób, aby znajdujący się w nich towar był dostatecznie chroniony przed kurzem i wpływami atmosferycznymi, przy zachowaniu przepisów o obrocie — za każdorazowym zezwoleniem powiatowej władzy administracji ogólnej po myśli § 40 rozp. Min. Op. Społ. z dnia 10. 12. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643). Do obrotu dopuszczone jest mięso, uznane bez zastrzeżeń do spożycia i jako takie przepisowo oznakowane — § 38 rozp. Min. Roln. z dnia 29. 1. 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 305) i § 4 rozp. Min. Op. Społ. z dnia 10. 12. 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 643). Przeznaczone do sprzedaży mięso rozdrobnione wszelkiego rodzaju musi być przykryte kloszem szklanym, gazą lub plecionką drucianą, tak aby było ochronione od kurzu, owadów i much, a jednak widoczne dla kupujących. Ptactwo bite, oraz dziczyzna muszą odpowiadać także przepisom weterynaryjnym mogą być sprzedawane w oddzielnych jatkach lub straganach zamkniętych. Wyroby mięsa winny odpowiadać warunkom przewidzianym w rozp. Ministrów Aprow. oraz Przemysłu i Handlu z dnia 14. 11. 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 155). Wzbroniona jest sprzedaż wyrobów mięsnych w miejscach sprzedaży mięsa, bez odpowiedniego ograniczenia.

Sprzedaż pieczywa.

§ 21. Sprzedaż pieczywa oraz wyrobów cukierniczych dopuszczalna jest jedynie przy zastosowaniu specjalnych urządzeń, zabezpieczających te produkty od wszelkich zanieczyszczeń (gablotki, szafki oszklone).

Urządzenia te należy utrzymywać w bezwzględnej czystości. Do wydawania wyrobów cukierniczych winny być używane specjalne łopatki (rozp. Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 stycznia 1934 r.) (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 120).

Sprzedaż mleka.

§ 22. Mleko świeże wolno sprzedawać tylko w postaci mleka pełnego i chudego (rozp. Min. Opieki Społ. z dnia 9 grudnia 1932 r. o dozorze nad mlekiem i jego przetworami — (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128).

Wszelkie naczynia, w których przechowuje się mleko, przeznaczone dla celów sprzedaży, muszą być szczelnie zamknięte, aby uniemożliwiały zanieczyszczanie mleka wskutek takich wpływów zewnętrznych, jak kurze, owady. Na wszelkich naczyniach muszą być umieszczone pismem wyraźnym napisy uwidaczniające rodzaj mleka. Przepisy powyższe stosuje się do śmietany, maślanki i mleka siadłego. Przepis noszenia czystego okrycia wierzchniego przy sprzedaży niektórych artykułów żywnościowych.

§ 23. Osoby sprzedające mięso, wyroby mięsne, dziczyznę i drób w kawałkach, świeże ryby, pieczywo i nabiał, obowiązane są nosić czysty biały fartuch z rękawami i zachować czystość osobistą.

§ 24. Papier używany przez sprzedawców targowych do opakowań (zawijania) artykułów żywnościowych, gotowych do spożycia, powinien być czysty, przedtem nie używany i nie farbujący. Używanie do tego celu papieru drukowanego lub zapisanego jest wzbronione. Wolno jednak używać papieru czystego, na którym zadrukowana jest tylko jedna strona. Przepis powyższy nie stosuje się do opakowania (zawijania) takich artykułów żywnościowych, które przed spożyciem muszą być czyszczone, a więc ryby, ziemniaki, warzywa, włoszczyzny.

§ 25. Sprzedaż mięsa i jego przetworów, tłuszczy, mąki i wyrobów z mąki, oraz mleka i jego przetworów, dozwolona jest pod warunkiem przestrzegania przepisów rozporządzenia Prezydenta R. P. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku z dnia 22. 3. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 36, pozycja 343), zmienionego rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 977) oraz rozporządzeń, wydanych na podstawie powyższego.

Przepisy o miarach i wagach.

§ 26. Dla odważania towarów sprzedawcy obowiązani są posiadać na targu dobrze działającą i zlegalizowaną wagę. Przy odważaniu towarów stosować należy zalegalizowane jednostki miar (wag). Nie wolno używać na targowiskach tak zwanych wag ręcznych.

§ 27. Nie wolno tą samą miarą (wagą), która służy do odmierzania (odważania) suchych artykułów żywności, odmierzać (odważać) towarów wilgotnych, tłustych lub mięsnych.

Ochrona zwierząt.

§ 28. Zakazuje się zabijania, skubania, odzierania ze skóry i patroszenia zwierząt na targowisku. Zakaz ten nie dotyczy zabijania ryb.

§ 29. Drób żywy wszelkiego rodzaju sprowadzać (zwozić) wolno na targ i wystawiać na sprzedaż tylko w klatkach kratkowanych lub w innych zamkniętych, przewiewnych klatkach. Klatki powinny być tak zbudowane i tak obszerne, aby drób mógł się w nich wygodnie pomieścić. W klatce (zamknięciu) znajdować się powinno poidło dla zwierząt, napełnione wodą. Nie wolno związywać zwierzętom skrzydeł lub nóg, związywać dwóch lub więcej sztuk razem, jak również unosić zwierzęta za skrzydła lub nogi.

Zakaz sprzedawania dziczyzny w czasie ochronnym.

§ 30. Nie wolno sprowadzać na targi i wystawiać na sprzedaż żadnej zwierzyny łownej po upływie dnia dziesiątego od rozpoczęcia czasu ochronnego tej zwierzyny, przewidzianego w rozporządzeniu Prezydenta R. P. z dnia 3 grudnia 1927 r. o prawie łowieckim (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 934) oraz z póź-

niejszymi zmianami. Ponadto nie wolno w czasie ochronnym przeprowadzać obrotu pewnymi gatunkami ryb i rakami, stosownie do przepisów prawa o rybołóstwie.

§ 31. W myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 42, poz. 406) konie, bydło rogate, świnie, owce i kozy, spędzane na targowisko i targi, winny być przez ich posiadaczy zaopatrzone w odpowiednie świadectwa pochodzenia, zawierające dane, wymienione w § 3 wyżej powołanego rozporządzenia, a wystawione przez Zarząd miejscowej gminy lub przez urząd wyznaczony przez wojewodę. Zwierzęta nie zaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, odpowiadające powyższym przepisom nie będą dopuszczone na targowiska.

§ 32. Na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 12 czerwca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 65, poz. 597), podlegają targi zwierząt nadzorowi weter., wykonywanemu przez powiatowych lekarzy weterynaryjnych lub innych, wyznaczonych przez wojewodę, o ile wojewoda targów tych nie zwolnił od nadzoru na podstawie § 4 tegoż rozporządzenia.

W czasie odbywania się targów — stosownie do powyższego rozporządzenia — nie wolno wykonywać handlu zawodowego spędzanymi zwierzętami poza targowiskiem (miejscem spędu) i w miejscowościach bezpośrednio przylegających. Zwierzęta wymienione w § 31 podlegają przy sprowadzeniu na targ zbadaniu przez powiatowego lekarza weterynaryjnego i sprawdzeniu świadectwa miejsca pochodzenia. W razie stwierdzenia zaraźliwej choroby zwierzęcej lub podejrzenia o taką chorobę, powiatowy lekarz weterynaryjny obowiązany jest według przepisów rozp. Min. Roln. z dnia 2 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 167) nie dopuścić chorych i podejrzanych zwierząt na targ, lecz odosobnić je i postępować zależnie od rodzaju zaraźliwej choroby.

Zakaz niewłaściwego zachowania się sprzedawców i kupujących.

§ 33. Osobom obecnym na targowisku nie wolno zachowywać się w taki sposób, któryby utrudniał normalny ruch targowy. W szczególności wzbronione jest odpychanie kupujących od stanowisk targowych, oraz utrudnianie im w jakikolwiek sposób zakupu towarów. W przypadkach wyjątkowego natłoku kupujących przy pewnych stoiskach targowych, służba dozorująca ruch targowy ma prawo ustawić kupujących w kolejce.

Opróżnienie targowisk oraz ich czyszczenie.

§ 34. Po ukończeniu targu należy niezwłocznie rozpocząć rozbiórkę jatek (straganów) oraz usuwanie ich części, stołów, ław, pniaków, basenów, naczyń i innych sprzętów. W ciągu godziny prace te powinny być ukończone i targowisko zupełnie opróżnione.

§ 35. Czyszczenie targowisk po ukończeniu targu, jak też usuwanie odpadków i pozostałości targowych, przeprowadza służba gminna na koszt gminy.

Osobne zarządzenie władz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

§ 36. Każdy uczestnik targu obowiązany jest stosować się do wszelkich zarządzeń organów bezpieczeństwa i porządku publicznego, wydanych w interesie bezpieczeństwa i porządku publicznego, komunikaty, ze względów sanitarnych, weterynaryjnych itd. niezależnie od możliwości późniejszego skorzystania z przysługujących środków prawnych.

Opłaty targowe (postojowe).

§ 37. Opłaty za używanie miejsc targowych (postojowe) regulują osobne przepisy.

Postanowienia karne.

§ 38. Winni naruszenia przepisów regulaminu niniejszego podlegają karze przewidzianej art. 126 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7 czerwca 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) łącznie z dekretem z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, pozycja 312) o podwyższeniu grzywien kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek.

Pniewy, dnia 31 sierpnia 1948 r.

Zarząd Miejski.

*

Regulamin niniejszy został uchwalony na posiedzeniu Miejskiej Rady Narodowej w dniu 31 sierpnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa w Pniewach:
Ściera Józef, Przewodniczący Miejskiej Rady Narodowej.

OGŁOSZENIE PRZEWODNICZĄCEGO WYDZ. POWIATOW. W KROTOSZYNIE

z dnia 14 marca 1949 r. dot. statutu podatku od psów.

Powiatowa Rada Narodowa w Krotoszynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą powziętą na posiedzeniu w dniu 27. 12. 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Poznaniu wprowadza na rzecz Powiatowego Związku Samorządowego podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze gmin wiejskich powiatu krotoszyńskiego.

§ 2. Od podatku są zwolnione:
1. szczenięta do 8 tygodni,
2. psy będące w posiadaniu:
a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości;
b) konsulów i urzędników konsularnych nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,
3. psy będące przedmiotem handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,
4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.) po jednym na każdą osobę,
5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach naukowych i doświadczalnych,
6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,
7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,
8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego oraz mienia ich instytucyj, zakładów i przedsiębiorstw,
9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,
10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,
11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na obszarze gmin wiejskich powiatu krotoszyńskiego, nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej niż miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na którego terenie osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach, bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5. 1. Podatek wynosi rocznie:
a) od pierwszego psa zł 1 000,—;
b) od drugiego psa zł 2.000,—;
c) od każdego dalszego psa zł 5.000,—;
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego zł 500,—, pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa po dniu 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w zrozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Wydziałowi Powiatowemu w Krotoszynie za pośrednictwem właściwego Zarządu Gminnego na przepisowym wzorze według stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z podaniem ilości psów.

2. Posiadacze nieruchomości obowiązani są zawiadamiać właściwy Wydział Powiatowy o wszystkich zmianach zaszłych w złożonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Wydziałowi Powiatowemu.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Krotoszyn, dnia 27 grudnia 1948 r.

Powiatowa Rada Narodowa w Krotoszynie.

*

Powyższy statut podaję do publicznej wiadomości.

p. o. Starosty Powiatowego: Kłos, Przew. Wydz. Pow.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W WOLSZTYNIE

z dnia 9 marca 1949 r. dot. statutn o podatku od psów.

Miejska Rada Narodowa w Wolsztynie na podstawie art. 35 dekretu z dnia 20 marca 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz.

U. R. P. z 1947 r. Nr 40, poz. 198) uchwałą Nr 108 powziętą na posiedzeniu w dniu 21 grudnia 1948 r., a zatwierdzoną przez Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Wolsztynie wprowadza na rzecz Gminy Miejskiej w Wolsztynie podatek od psów.

§ 1. Podatkowi podlegają psy utrzymywane na obszarze miasta Wolsztyna.

§ 2. Od podatku są zwolnione:

1. szczenięta do 8 tygodni,

2. psy, będące w posiadaniu: a) osób korzystających w myśl prawa międzynarodowego z prawa zakrajowości; b) konsulów i urzędników konsularnych, nie będących obywatelami Rzeczypospolitej,

3. psy, będące przedmiotami handlu przedsiębiorstwa trudniącego się zawodowo sprzedażą psów,

4. psy, będące pomocą dla kalek (niewidomych, głuchoniemych, niedołężnych itp.), po jednym na każdą osobę,

5. psy, utrzymywane przez zakłady naukowe i doświadczalne wyłącznie w celach doświadczalnych lub naukowych,

6. psy, utrzymywane przez władze wojskowe i władze bezpieczeństwa publicznego,

7. psy śledcze i ochronne, stanowiące własność poszczególnych funkcjonariuszów, władz bezpieczeństwa publicznego, o ile za śledcze lub ochronne uznane zostały przez właściwe władze bezpieczeństwa publicznego,

8. psy, utrzymywane do pilnowania mienia, będącego w posiadaniu związków samorządu terytorialnego, oraz mienia ich instytucji, zakładów i przedsiębiorstw,

9. psy łańcuchowe, utrzymywane do pilnowania gospodarstwa rolnego, po jednym na każde gospodarstwo,

10. psy, będące w posiadaniu dozorców nocnych, po jednym na każdego dozorcę,

11. psy, będące w posiadaniu osób czasowo przebywających na terenie miasta Wolsztyna nie dłużej jednak, niż przez miesiąc od dnia przybycia, lub też przebywających dłużej jak miesiąc, jeżeli podatek od psów pobierany jest przez ten związek samorządowy, na terenie którego osoby te stale mieszkają.

§ 3. Obowiązek podatkowy ciąży na właścicielach bądź posiadaczach psów, podlegających podatkowi.

§ 4. 1. Obowiązek podatkowy rozpoczyna się z pierwszym dniem tego roku kalendarzowego, w którym osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa.

2. Obowiązek podatkowy kończy się z upływem tego roku, w którym osoba zobowiązana pozbyła się psa.

§ 5 1. Podatek wynosi rocznie:

a) od pierwszego psa . . . . 1.000,— zł,
b) od drugiego psa . . . . 2 000,— zł,
c) od każdego dalszego psa . . . . 3.000,— zł,
d) od każdego rasowego psa myśliwskiego 500.— zł rocznie pod warunkiem przedstawienia zaświadczenia Sekcji Kynologicznej Polskiego Związku Łowieckiego.

2. Podatek pobiera się w połowie stawek przewidzianych w ustępie poprzedzającym, jeżeli osoba zobowiązana weszła w posiadanie psa od dnia 30 czerwca.

§ 6. Podatek płatny jest z góry bez wezwania władzy podatkowej w miesiącu styczniu każdego roku lub w ciągu miesiąca od dnia wejścia w posiadanie psa.

§ 7. Podatek pobierany na podstawie niniejszego statutu, jest podatkiem osobistym w rozumieniu art. 5 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 173).

§ 8. 1. Posiadacze nieruchomości obowiązani są corocznie w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku składać Zarządowi Miejskiemu w Wolsztynie na przepisanym wzorze wg stanu z dnia 1 stycznia, wykazy osób zamieszkałych w danej miejscowości, posiadających psy, z ilością psów.

2. Posiadacze nieruchomości zobowiązani są zawiadomić właściwy Zarząd Miejski o wszystkich zmianach zaszłych w założonych przez nich wykazach, o których mowa w ust. 1 — najdalej w ciągu miesiąca po zaszłej zmianie.

§ 9. Wykonanie niniejszego statutu porucza się Zarządowi Miejskiemu w Wolsztynie.

§ 10. Statut niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Wolsztyn, dnia 21 grudnia 1948 r.

Miejska Rada Narodowa: Anders Jerzy; Ciesielski; Antkowiak.

*

Powyższy statut zatwierdzony decyzją Prezydium Powiatowej Rady Narodowej z dnia 21. 1. 1949 r. podaję do publicznej wiadomości.

Musioł, Wiceburmistrz.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

Zg. 59/48. Agnieszka Hyblewska w Szewcach, pow. Nowy Tomyśl, wzniosła o uznanie za zmarłego jej męża Franciszka Hyblewskiego, urodz. dnia 28 października 1901 r. w Kroczewie, pow. Zduńska Wola, syna Ignacego i Stanisławy z domu Klekot, ostatnio zamieszkałego w Szewcach, pow. Nowy Tomyśl. O wymienonym brak wszelkich danych od roku 1922.

Zg. 1/49. Helena Kowalska w Poznaniu, ul. Strzelecka 34 wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Bernarda Kowalskiego, urodz. dnia 6 czerwca 1890 r. w Radzymie (Pomorze), syna Jana i Heleny z domu Nehring, ostatnio zamieszkałego w Porażynie, pow. Nowy Tomyśl. O wymienionym brak wszelkich danych od dnia 5 marca 1945 r.

Zg. 4/49. Antoni Nawrot w Szewcach, pow. Nowy Tomyśl wniósł o uznanie za zmarłego swego syna Aleksego Nawrota, urodz. dnia 9 lipca 1916 r. w Szewcach, pow. Nowy Tomyśl, syna Antoniego i Marianny z domu Trawa, ostatnio zamieszkałego w Sewcach, pow. Nowy Tomyśl. O wymienionym brak wszelkich danych od 1939 r.

Zg. 7/49. Rozalia Wojciechowska w Separowie, pow. Nowy Tomyśl wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Jana Wojciechowskiego, urodz. dnia 28 sierpnia 1913 r. w Cykowie, pow. Kościan, syna Szczepana i Jadwigi z domu. Zándek, ostatnio zamieszkałego w Separowie, pow. Nowy Tomyśl. O wymienionym brak wszelkich danych od dnia 24 sierpnia 1939 r.

Zg. 9/49. Franciszek Herzog w Sielinku, pow. Nowy Tomyśl wniósł o uznanie za zmarłego swego brata Stefana Herzoga, urodzonego dnia 30 kwietnia 1913 r. w Sielinku, pow. Nowy Tomyśl, syna Władysława i Katarzyny z domu Jęczkowska, ostatnio zamieszkałego w Sielinku, pow. Nowy Tomyśl. O wymienionym brak wszelkich danych od 1944 r.

Zg. 11/49 Stanisława Przybył w Śliwnie, pow. Nowy Tomyśl wniosła o uznanie za zmarłego jej męża Jana Przybyła, urodz. dnia 7 grudnia 1913 r. w Śliwnie, pow. Nowy Tomyśl, syna Andrzeja i Michaliny z domu Ignys, ostatnio zamieszkałego w Śliwnie, pow. Nowy Tomyśl. O wymienionym brak wszelkich danych od 1944 r.

Wzywa się zaginionych, ażeby zjawili się w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Wlkp., gdyż w przeciwnym razie zostaną uznani za zmarłych. Ktokolwiek może udzielić wiadomości o zaginionych, winien o tym donieść Sądowi do dnia terminu, który wyznacza się na dzień 4 lipca 1949 r. godzinę 11 w Sądzie Grodzkim w Grodzisku Wlkp., sala Nr 15.

Grodzisk, dnia 15 marca 1949 r. — Sąd Grodzki.

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Zgłoszono celem unieważnienia o zagubieniu (skradzeniu) nast. dokumentów:

Czechoska Henryka, Poznań, pl. Bernardyński 4/8 książeczkę wyd. przez Ubezpieczalnię Społeczną w Poznaniu.

Rogalewski Władysław, Ostrzeszów, Rynek 8, kartę rejestracyjną wyd. przez R. K. U. Ostrów.

Dyrekcja Lasów Państwowych, Zielona Góra, dowód rejestrac. samoch. ciężarowego marki „Horch" Nr 47398 wyd. przez Okr. Urząd Samoch Poznań.

Rzyski Stanisław, Poznań, ul. Wojskowa 25, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Müller Maksymilian, Poznań, św. Marcina 74, kartę rejestrac. samoch. osob. marki „Opel" Nr H 49088, wyd. przez Okręg. Urząd Samoch. w Poznaniu.

Jagielski Władysław, Wronki, pow. Szamotuły — Zamość 34, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Szamotuły.

Malajszczak Stanisław, Poznań, ul. Słupska 20, m. 5, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Zapłata Mieczysław, Leszno, ul. Więzienna 8, legitymację służb. Nr 871 wyd. przez Urząd Wojew. Poznański.

Szymański Marian, Bąblin, pow. Oborniki, zaświadcz. rejestr R. K. U. Szamotuły.

Łączkowski Seweryn, Poznań, ul. Marc. Mottego 3, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat

Kowalski Franciszek, Poznań, ul św. Antoniego 24 m. 3, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań

Garbatowski Stanisław, Krześlice, poczta Pobiedziska, pow. Poznań, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Adamczyk Jan, Grzybwo, pow. Śrem, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Kunz Marian, Poznań, ul. Południowa 59, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Dr Burda Adam, Poznań, ul. Ogrodowa 5, m. 6 zaświadcz. rejestrac. wyd. przez R. K. U. Ostrowiec Świętokrzyski.

Lesiński Leon, Czerniejewo, pow. Gniezno, książeczkę wojskową wyd przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Gajowczyk Franciszek, Żabikowo, pow. Poznań, ul. Kościuszki 22, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Ratajski Stanisław, Wyrębin, gm. Koźmin, pow. Krotoszyn, dowody tożsam. koni Nr Nr 6718 i 3513, oraz kartę rejestrac. wyd. przez R K. U. Jarocin na nazwisko Ratajski Antoni, Wyrębin.

Cukrownia Szamotulska, dowód rejestrac. Nr A 47-615 samochodu ciężarowego marki „Phänomen" wyd. przez Wojew. Urząd Samochodowy Poznań.

Prech Ignacy, Lipiny, pow. Chodzież, legitym. służb. D. L. P. Nr 700, legitym. P P. R. Nr 872986, zezwol. na posiad. broni oraz kartę łowiecką.

Aborowicz Mieczysław, Chełminek, poczta Pniewy, pow. Szamotuły, książeczkę wojskową Nr 047190, wyd. przez R. K. U. Szamotuły, oraz odpis zaświadczenia wyd. przez Dr Włocha w Szamotułach.

Glabus Tadeusz, Poznań, ul. Ławica 12, kartę rejestrac. wyd. przez R K U. Poznań.

Krüger Jan, Poznań, ul. Klenowska 9, kartę rejestrac. wydaną przez R. K. U. Gniezno.

Demczak Jan, Pszczew, pow. Międzyrzecz, „Akt nadania gospodarstwa rolnego" Nr 2283 wyd. dnia 28. 1. 1948 przez Starostwo Powiat. Międzyrzecz.

Kośmider Kazimierz, Kalisz, ul Częstochowska 88 m. 4 legitymację wyd. przez Ubezpiecz. Społeczną w Kaliszu.

Sroka Jan, Grobia, poczta Sieraków, pow. Międzychód, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Szamotuły.

Wiśniewski Edward, Kalisz, ul. Majkowska 17a, legitymację Ubezpiecz. Społecznej w Kaliszu Nr 3324769.

Popiel Tadeusz, Królików, poczta Grodziec, pow. Konin, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Konin, oraz tymczasowy dowód tożsamości.

Mroczyk Stanisław, Poznań, ul. Bydgoska 2 zaświadczenie wydane przez R. K. U. Poznań-Miasto

Jóźwiak Karol, Poznań, ul. Strzelecka 14, m. 2 zaświadcz. wojskowe oraz kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Piechota Klemens, Poznań, Kordeckiego 8, dowód rejestrac. na motocykl. marki N. S. U. Nr L. 50-21 wyd. przez Okr. Urząd Samoch. Poznań

Szych Tadeusz, Poznań, legitym. służb. Nr 1648 wyd. przez Urząd Wojewódzki Poznański.

Krupski Czesław, Szamotuły, Rynek 51 kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Iłża, oraz dowód tożsamości wyd. przez Zarząd Miejski Warszawa.

Peliński Stanisław, Białeżyn, pow. Oborniki, kartę rejestrac wyd. przez R. K. U. Bielsko.

Warenek Jan, Poznań, ul. Daszyńskiego 76 m. 5, kartę rejestr wyd. przez R. K. U. Poznań, oraz kartę rowerową wyd. przez Zarząd Miejski w Poznaniu.

Pawlak Zygmunt, Puszczykowo, pow. Poznań, ul. Poznańska 48 kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U Poznań.

Pawlak Stefan, Nekla, pow. Środa kartę rejestrac. wydaną przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Beyer Alfons, Murowana Goślina, ul. Poznańska 22 kartę rejestracyjną wyd. przez R. K. U. Krosno.

Wojkiewicz Kazimierz, Poznań, ul Łąkowa 18 m. 11 kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań-Powiat.

Ppr. Widecka Janina, 1904 rocznik, Poznań, ul. Grobla 8 m. 4, tymczas. zaświadczenie demobilizacji Nr 1029 wyd. przez R K U. Warszawa.

Czerniawski Roman, Poznań, ul. Kręta 6 zaświadcz. rejestrac. Nr 43/c wyd. przez R. K. U. Poznań.

Strzelewicz Józef, Chludowo, pow. Poznań, kartę rejestrac. wyd. przez R. K U. Poznań-Powiat.

Guszczyński Jerzy, Rogoźno Wlkp., ul Poznańska 6, prawo jazdy Nr 24768 wyd. przez Wojew. Urząd Samochod. Poznań.

Janiszewski Aleksander, Poznań, ul. Matejki 36 kartę rejestr. wyd. przez R. K U. Poznań-Miasto.

Janiszewski Stefan, Poznań, ul Matejki 36, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Błaszczak Feliks, Ostrów Wlkp., ul. Olszowa 6 pozwol na prowadz. pojazdów mech. kat. IIIa, Nr 0013/1948 wyd. przez Star. Powiatowe Ostrów Wlkp.

Płatek Leon, Prusim poczta Kamionna, powiat Międzychód, kartę rejestrac. wyd. przez R. K. U. Szamotuły.

Rochowiak Konstanty, Jadowniki, pow. Żnin dowód tożsam. konia Nr 7200 wyd. przez Zarząd Gminny Żnin-Wschód.

Mikołajczak Stanisław, Zalesie, pow Rawicz, tymcz. dowody tożsam koni Nr 24 z opisem: wałach, gniady, lewa p. obie t ponad pęcinę, urodz. 1939, oraz Nr 43 z opisem: ogier, gniady, gw. 1. tyln. pęc. nierówna biała, urodz. 1946.

Waleński Franciszek, Ludwinowo, pow. Gostyń, dowody tożsamości koni Nr Nr 207 i 1156 wydane przez Zarząd Gminny Pępowo

Stachowiak Antoni, Ludwinowo, pow. Gostyń, dowód tożsam. konia Nr 955, wyd przez Zarząd Gminny Pępowo.

Kaczmarek Maria, Wielkonice, poczta Pępowo, pow. Gostyń dowód tożsam. konia Nr 927 wyd. przez Zarząd Gminny Pępowo.

Parobkiewicz Hieronim, Poznań, ul. Winiarska 63, kartę rejestracyjną wydaną przez R. K. U. Poznań-Miasto.

Lucykow Jan, Zagórzyce, gm Zajezierze, pow. Łobez, woj. szczecińskie książeczkę wojsk. wyd przez R. K. U., oraz odznaczenia wojskowe.

Bzowy Władysław, Poznań, Gen. Sikorskiego 21 kartę rejestr. wyd. przez R. K. U. Poznań.

Czesław Mosiek, Polskie Olędry, pow Krotoszyn, kartę rejestracyjną R. K. U. Kalisz

Poznański Dziennik Wojewódzki wychodzi co poniedziałek. Materiały do ogłoszenia przesyłać należy Redakcji do środy, godz. 13, w razie nadesłania materiałów po tym terminie, ogłoszenie nastąpi w następnym tygodniu.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V-4023 Poznański Dziennik Wojewódzki.

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 — 549/49 K-58355